ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ବିବରଣ

ଯିହୁଦା କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

1 ଯିହୋଶୂୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, "ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଆଦେଶ ମାଗିଲେ, ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନେ
କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବେ?"
2ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଯିହୁଦାର
ପରିବାରବର୍ଗ ଯିବ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭୂମି ଦେବାକୁ
ଅନୁମତି ଦେବି।"

3ଯିହୁଦାର ପରିବାରବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ
ଶିମିୟୋନର ପରିବାରବର୍ଗରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଲେ। ଯିହୁଦା
ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଭାଇମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ କିଛି
ଭୂମି ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଭୂମି
ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ
ଆସିବ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ।"
ଶିମିୟୋନର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ।

4ତା'ପରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଗଲେ।
କିଣାନୀୟ ଓ ପରିଷୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସମର୍ପଣ କଲେ। ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ 10,000
ଲୋକଙ୍କୁ ବେଷକରେ ହତ୍ୟା କଲେ। 5ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ
ବେଷକର ଶାସକଙ୍କୁ ବେଷକ ସହରରେ ପାଇଲେ ଏବଂ
ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କିଣାନୀୟ
ଏବଂ ପରିଷୀୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।

6ବେଷକର ଶାସକ ଖସି ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ,
କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଡେଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ
ଧରି ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ,
ସେମାନେ ତାଙ୍କର ବୁଢ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳିକୁ ଏବଂ ପାଦର ବୁଢ଼ା
ଅଙ୍ଗୁଠିକୁ କାଟି ନେଇଥିଲେ। 7ଏହାପରେ ଅଦୋନୀବେଷକ୍
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହସ୍ତପାଦର ଛିନ୍ନ ଅଙ୍ଗୁଳି ସତୁରି ଜଣ
ରାଜା ଆମ୍ଭ ମେଜ ତଳେ ନିଜର ଆହାର ସାଉଣ୍ଟୁ ଥିଲେ।
ମୁଁ ଯେପରି କରିଥିଲି ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସେହିପରି
ଦେଲେ।" ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଅଦୋନୀବେଷକ୍‌ଙ୍କୁ
ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା।

8ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅଧିକାର କଲେ।
ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କଲେ
ଓ ସହରକୁ ପୋଡିଦେଲେ। 9ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ
କିଣାନୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପର୍ବତମୟ
ଦେଶରେ ନେଗେଭିରେ ଏବଂ ପାଶ୍ଚତ୍‌ମାଳଭୂମିରେ ବସବାସ
କରୁଥିଲେ।

10ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯେଉଁମାନେ ହିବ୍ରୋଣ ସହରରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ। ହିବ୍ରୋଣର ପୁରାତନ ନାମ ଥିଲା କିରିୟତ୍‌ ଅର୍ବ
ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଶେଶୟ, ଅହୀମାନ ଓ ତଲ୍ମୟଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କଲେ।

କାଲେବ୍ ଓ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା

11ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ।
ସେମାନେ ଦବୀର ସହର ଅଭିମୁଖେ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଅତୀତ କାଳରେ ଦବୀର
ନାମ ଥିଲା କିରିୟତ୍‌ ସେଫର। 12ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ
ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲା ପୂର୍ବରୁ, କାଲେବ୍ ସେକାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। କାଲେବ କହିଲା, "ମୁଁ କିରିୟତ୍‌ ସେଫର
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ଯେଉଁ ଲୋକ ସେ
ସହରକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ, ମୁଁ ତା' ସହିତ ମୋର କନ୍ୟା
ଅକ୍‌ଷାରକୁ ବିବାହ ଦେବି।"

13କାଲେବ୍‌ର ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ଭାଇ ଥିଲେ ଯାହାର
ନାମଥିଲା କନସର। କନ୍‌ସର ପୁତ୍ର ଅତ୍ନୀୟେଲ। ଅତ୍ନୀୟେଲ
କିରିୟତ୍‌-ସେଫରର ସହର ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ କାଲେବ୍
ତାଙ୍କୁ ଅକଷାରକୁ ବିବାହ ଦେଲେ।

14ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ଅତ୍ନୀୟେଲ୍‌ଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିବା ସମୟରେ,
ଅକଷାର ତାଙ୍କ ପିତାକୁ ଖଣ୍ଡେ ଭୂମି ପାଇଁ ପଚାରିବାକୁ, ତାଙ୍କୁ
ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଘୋଡାରୁ ଓହ୍ଲାଇ
ପଡିଲେ, କାଲେବ୍ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଭୂଲ କ'ଣ?"

15ଅକ୍‌ଷାର କାଲେବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ
କର। ଆପଣ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣରେ ଭୂମି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି
ଶୁଷ୍କ, ମୋତେ କିଛି ଜଳ ନିର୍ଝର ଭୂମି ଦିଅନ୍ତୁ।" ଏହାପରେ
କାଲେବ୍ ଭୂମିର ଉପରିସ୍ଥ ଓ ତଳସ୍ଥ ନିର୍ଝର ସେହି ଭୂମି
ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।

16କିଣାନୀୟମାନେ ଖଜୁରୀପୁରସ୍ଥର ସହର ଯେରିକୋକୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯିହୁଦାର ମରୁଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ
ଗଲେ। ଏହା ଅରାଦର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା, କେନୀୟ ଲୋକମାନେ
ମୋଶାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ଘର ପରିବାରରୁ ଥିଲେ।

17ଯିହୁଦା ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ମିଶି ଶିମିୟୋନ
ପରିବାରବର୍ଗ ସହିତ ଗଲେ, ସେମାନେ ସଫାତ୍‌ବାସୀ
କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ସେହି ନଗରକୁ ବର୍ଜିତ ରୂପେ
ବିନାଶ କଲେ ଏବଂ ସେହି ନଗର ନାମ ହେଲା ହର୍ମା।

18ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଘାସା ସହର ଏବଂ ଏହାର
ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସହର ଅଧିକାର କଲ। ସେମାନେ ଅସ୍କିଲୋନ୍

ସହରଗୁଡ଼କ ଓ ଇକ୍ରୋଣ ଓ ତା'ର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ଅଧିକାର କଲେ।

19ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ,
ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ପର୍ବତମୟ ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ
ଆଣିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ତଳଭୂମିଗୁଡ଼କୁ
ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନକୁ ଆଣିପାରି ନ ଥିଲେ। କାରଣ ସେଠାରେ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଲୌହ ନିର୍ମିତ ରଥ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ।

20କାଲେବ୍‌କୁ ହିବ୍ରୋଣକୁ ନେବା ପାଇଁ ମୋଶା ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେହି ଭୂମି କାଲେବ୍‌କୁ ଦିଆଗଲା।
କାଲେବ ମଧ୍ୟ ବଳାତ୍କାର କରି ଅଙ୍ଗର ତିନି ପୁତ୍ରକୁ ସେଠାରୁ
ତଡ଼ି ଦେଲେ।

ବିନ୍ୟାମୀନ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ

21ବିନ୍ୟାମୀନର ପରିବାରବର୍ଗମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ
ଯିବୂଷୀୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆଜିଯାଏ ମଧ୍ୟ
ବିନ୍ୟାମୀନ ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ବାସ କରୁଛନ୍ତି।

ଯୋଷେଫଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବୈଥେଲ ଅଧିକାର କଲେ

22-23ଯୋଷେଫର ପରିବାରବର୍ଗ ବୈଥେଲହମର
ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଅତୀତରେ ବୈଥେଲ୍‌ର
ନାମ ଥିଲା ଲୂସ୍। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଷେଫର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ। ଯୋଷେଫର ପରିବାରବର୍ଗ କିଛି ଅନୁଚରଗଣ
ବୈଥେଲକୁ ପଠାଇଲେ। 24ଯେତେବେଳେ ଅନୁଚରମାନେ
ଦେଖିଲେ କେହି ଜଣେ ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ଆସୁଛି ସେହି
ଅନୁଚରମାନେ ସେହି ଲୋକକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ
ପଥ ଦେଖାଅ ଯେଉଁ ବାଟ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ସହରକୁ ଆକ୍ରମଣ
କରିବୁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ତେବେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବୁ ନାହିଁ।"

25ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ସହରକୁ ଗୁପ୍ତପଥ
ଦେଖାଇ ଥିଲେ। ଯୋଷେଫର ପରିବାରବର୍ଗ ଖଣ୍ଡାରେ ବୈଥେଲ୍‌ର
ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି
ଲୋକଙ୍କୁ ମାରି ନଥିଲେ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତପଥ ଦେଖାଇଥିଲେ।
ସେମାନେ ତାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧିନ ଭାବରେ
ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। 26ସେହି ଲୋକ, ହିତ୍ତୀୟମାନେ
ବାସ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ଏମିତିକି ଆଜି ସେହି
ସହର ଲୂସ୍ ନାମରେ ପରିଚିତ।

ଅନ୍ୟ ପରିବାରବର୍ଗମାନେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ

27କିଣାନୀୟ ବୈଥ୍‌ସାନର ସହରଗୁଡ଼କରେ, ତାନକ, ଦୋର୍,
ଯିବ୍ଲିୟିମ, ମଗିଦ୍ଦୋ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଧିକ
ଛୋଟ ସହରମାନଙ୍କରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ। ମନଃଶି
ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ସେହି ସହରରୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ତଡ଼ିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେଠାରେ କିଣାନୀୟମାନେ
ବାସ କଲେ। 28ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ କରିବା ପାଇଁ
ସେମାନେ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। କିନ୍ତୁ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କୁ
ତଡ଼ିଦେବାକୁ ସେମାନେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ନଥିଲେ।

29ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କ ପାଇଁ ଠିକ୍ ଏହିପରି ଭାବରେ ଘଟିଥିଲା।
ଗେଷରରେ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ
ଏବଂ ଇଫ୍ରୟିମ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଲେ ନାହିଁ।
ତେଣୁ ଇଫ୍ରୟିମ କିଣାନୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ରହିବାକୁ
ଲାଗିଲେ।

30ଠିକ୍ ସେହିପରି ଘଟିଥିଲା ସବୂଲୂନ୍ ବଂଶଧରଙ୍କ ପ୍ରତି
କେତେକ କିଣାନୀୟ ନିବାସୀ ବାସ କରୁଥିଲେ, କିଟ୍ରୋଣ ଓ
ନହଲୋଲ୍‌ରେ କିନ୍ତୁ ସବୂଲୂନ ପରିବାରବର୍ଗମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ତଡ଼ିଦେଇ ନ ଥିଲେ। ସେହି କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନେ
ସବୂଲୂନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ
ସେବୂଲୂନ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଭାବରେ ଖଟାଇଲେ।

31ଆଶେର ପରିବାରବର୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିକ୍, ତାହା ହିଁ
ଘଟିଲା। ଆଶେର ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅକ୍କୋନବାସୀ, ସୀଦୋନ୍ ଅହଲବ୍ ଅକଷୀବ
ହିଲବା, ଅଫିକ୍ ଓ ରହୋବରୁ ବସବାସ କରୁଥିଲେ, ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କଲେନାହିଁ। 32ଆଶେରୀୟ ଲୋକମାନେ
କିଣାନୀୟକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶରୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ନ ଥିଲେ।
ତେଣୁ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନେ ଆଶେରୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ନିରନ୍ତର ମିଶି ରହୁଥିଲେ।

33ନପ୍ତାଲି ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିକ୍
ଏକାପରି ଘଟିଥିଲା। ନପ୍ତାଲି ଲୋକମାନେ ବୈଥଶେମଶ ଓ
ବେଥ୍‌ନାତ୍‌ମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଇ ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ
ନପ୍ତାଲିର ଲୋକମାନେ ସେହି ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ମିଶି ବାସ କଲେ। କିଣାନୀୟମାନେ ନପ୍ତାଲି ଲୋକମାନଙ୍କର
କ୍ରୀତଦାସ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।

34ଇମୋରୀୟମାନେ ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ
ତଳଭୂମିକୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। 35ଇମୋରୀୟମାନେ
ହେରସ ପର୍ବତରେ ଅୟାଲୋନରେ ଓ ଶାଲବୀରେ ବାସ
କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ। ତଥାପି ଯୋଷେଫ ପରିବାରବର୍ଗ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତେ ସେମାନେ କ୍ରୀତଦାସ ହୋଇ ରହିଲେ।
36ଇମୋରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୂମିର ସୀମା ଅକ୍ରବ୍ବୀମ ଘାଟି
ଶୈଳଠାରୁ ଏବଂ ପର୍ବତ ଦେଶ ଗିଳା ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା।

ବୋଖୀମଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ

2 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ର ନଗରରୁ ବୋଖୀମକୁ
ଆସିଲେ। ଏହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତଙ୍କ ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ
ଆଣିଲି। ମୁଁ ଯେଉଁ ଭୂମି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଲି, ତାହା ମୁଁ
ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଥିଲି। ମୁଁ କହିଲିକ ଯେ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କଦାପି କୌଣସି ସମୟରେ
ଲଙ୍ଘନ କରିବି ନାହିଁ। 2କିନ୍ତୁ ଏହାର ପ୍ରତି ବଦଳରେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି
ନିୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର

ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି, କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲନାହିଁ।

3"ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହିକଥା କହୁଛି, 'ମୁଁ କେବେ
ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବି ନାହିଁ।
ଏହି ଲୋକମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ୍ଭର ଏକ ସମସ୍ୟା
ହେବେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଫାନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ହେବେ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଣ୍ଟା ସ୍ୱରୂପ
ହେବେ।'"

4ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଏହିକଥା
ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ରୋଦନ
କଲେ। 5ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସ୍ଥାନର ନାମ
ରଖିଲେ ବୋଖୀମ୍। ଏହି ବୋଖୀମଠାରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବାସୀମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାରେ ବଳିଦାନ କଲେ।

ଅମାନ୍ୟ ଓ ପରାସ୍ତ

6ଏହାପରେ ଯିହୋଶୂୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ଯିବା ପାଇଁ
କହିଲେ। ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ
ଭୂମି ଅଧିକାର କରିବାକୁ ନିଜ ଜାଗାକୁ ଗଲେ। 7ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ ଯିହୋଶୂୟ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସେବା କଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା ଅବ୍ୟାହତ
ରଖିଲେ, ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ
ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କରିଥିଲେ, ଏହି ବୃଦ୍ଧ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦେଖିଥିଲେ। 8ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସେବକ 110 ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। 9ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ। ସେମାନେ ଗାଶ
ପର୍ବତର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶସ୍ଥ
ତିମ୍ନତ୍ ହେରସରେ ତାଙ୍କର ନିଜର ଭୂମିରେ ତାଙ୍କୁ କବର
ଦେଲେ।

10ଏହାପରେ ପୂର୍ବ ପିଢ଼ି ମୃତ ହେଲା ଏବଂ ପର ପିଢ଼ି
ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେଲେ। ଏହି ନୂତନ ବଂଶଧର
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଏମିତିକି ସେମାନେ ଜାଣିଲେ
ନାହିଁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର କ'ଣ ସେ କଲେ।
11ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବାଲ୍-ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ।
12ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରରୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ
ଆଣିଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସେବା କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଉଁମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହୁଥିଲେ। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
କ୍ରୋଧ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। 13ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବାଲ୍‌ଦେବ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋତ
ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

14ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ କୋପଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ଲୁଣ୍ଠନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହରାଇବାକୁ। ତେଣୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରୁ
ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। 15ଯେତେବେଳେ
ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ
ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ। ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସତର୍କ କରାଇ
ଦେଲେ ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ
ପୂଜା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରିବେ।
ଅତଏବ, ଲୋକମାନେ ଅତିଶୟ ଅସୁବିଧା ଭୋଗ କଲେ।

16ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ଏବଂ ସେହି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ,
ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନେଇଥିଲେ, ସେହି
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ। 17କିନ୍ତୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କ
କଥାକୁ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣଙ୍କ
ପଛରେ ବେଶ୍ୟାପରି ଗଲେ ଓ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ସେମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କଲେ ନାହିଁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କରିଥିଲେ, ତାହା ବଦଳରେ ସେମାନେ ସେ
ପଥରୁ ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହେଲେ।

18ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ
ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବାଛିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଓ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାର ଜୀବନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ସଦୟ ହେଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ତାଡନାରେ
ଆସକ୍ତ ଥିଲେ। 19କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ମୃତ୍ୟୁପରେ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପୁଣିଥରେ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ
ହେଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଅତି ମନ୍ଦ
ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ
କଲେ ଓ ପୂଜା ଆରାଧନା କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ମନ୍ଦ ବିଚାର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଜିଦଖୋର ବଦଳାଇଲେ
ନାହିଁ।

20ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ
ହେଲେ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେଉଁ ନିୟମ ତାଙ୍କ
ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲି, ଏହି ଜାତି ତାହା ଉଲଙ୍ଘନ
କରିଛି। ସେମାନେ ମୋର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। 21ତେଣୁ
ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ମରଣ କାଳରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭୂମିକୁ ମୁଁ ଆଉ
କେବେ କୌଣସି ଦେଶକୁ ତଡ଼ିବି ନାହିଁ। 22ମୁଁ ଏହି
ଜାତିଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବି, ଦେଖି, ଯଦି
ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିବେ, ଯେମିତି ତାଙ୍କର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କରିଥିଲେ।" 23ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି
ଜାତିକୁ ଭୂମିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଜବରଦସ୍ତ ଶିଘ୍ର ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ,
ଅଥବା ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ନାହିଁ।

3 1-2ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଭୂମିର ରହିବା ପାଇଁ ସେହି
ଜାତିକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏହିପରି ପରୀକ୍ଷା କଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

କେହି ଜଣେ ସେହି ସମୟରେ ହରାଇବାକୁ କିଣାନ ଦେଶର
ଯୁଦ୍ଧରେ ଲଢାଇ କରିନଥିଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି
ଭୂମିରୁ ଅନ୍ୟ ଜାତିକୁ କାହାକୁ ବିତାଡିତ କରି ନଥିଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କଲେ, ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଶିଖାଇଲେ ଯେଉଁମାନେ
କିଣାନ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଭୂମିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଏହି ଜାତିର ସୂଚୀ ଅଟେ।
3ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ଅଧିପତି, ବାଲ୍‌ହର୍ମୋନ ପର୍ବତଠାରୁ
ହମାତରେ ପ୍ରବେଶିବା ପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିବାନୋନ ପର୍ବତ
ନିବାସୀ ସମସ୍ତ କିଣାନୀୟ, ସୀଦୋନୀୟ ଏବଂ ହିବ୍ବୀୟ
ଲୋକମାନେ। 4ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା
କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଜାତିଗୁଡିକ ଭୂମିରେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ
ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିବା ଆଦେଶଗୁଡିକ ମାନୁଛନ୍ତି।
5ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ କିଣାନୀୟ, ହିତ୍ତୀୟ, ଇମୋରୀୟ, ପରିଷୀୟ,
ହିବ୍ବୀୟ, ଏବଂ ଯିବୂଷୀୟ ସହିତ ବାସ କଲେ। 6ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ
କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାକୁ ଅନୁମତି
ଦେଲେ। ଏହା ବ୍ୟତିତ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର
ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ।

ପ୍ରଥମ ବିଚାରକ ହେଲେ ଅତ୍ନୀୟେଲ

7ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସବୁ
ପ୍ରକାର କର୍ମରେ ରତ ଥିଲେ। ଯାହାସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ
ପାପ ଥିଲା। ଏବଂ ବାଲ୍ ଦେଶର ଦେବତାଗଣଙ୍କର ପୂଜା
କଲେ ଏବଂ ଆଶେରା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟସବୁ ପାଶୋରି
ଗଲେ। 8ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋପ ଇସ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କ ଉପରେ
ପଡିଲା। ତେଣୁ ସେ ଅରାମ ନହରୟିମର ରାଜା
କୂଶନରିଶିୟାଥୟିମର ହସ୍ତରେ ଇସ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।
ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲବାସୀମାନେ ଆଠବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର
ସେବା କଲେ। 9ଏହାପରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ରକ୍ଷା
କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ଲୋକ ପଠାଇଲେ। ସେହି
ଲୋକର ନାମ ଥିଲା ଅତ୍ନୀୟେଲ। ସେ ଥିଲେ କାଲେବଙ୍କର
ସାନ ଭାଇ କନସରର ପୁତ୍ର। 10ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କଠାରେ
ପ୍ରବେଶ କଲାରୁ, ସେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର
କଲେ, ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ। ଏବଂ
ସଦାପ୍ରଭୁ କୂଶନ ରିଶିୟାଥୟିମକୁ ଅରାମୀୟର ରାଜାଙ୍କୁ ହରାଇବାରେ
ଅତ୍ନୀୟେଲଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତ
କଲେ। 11ଅତଏବ, ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେହି ଭୂମି ଶାନ୍ତିରେ
ରହିଲା। କନସର ପୁତ୍ର ଅତ୍ନୀୟେଲ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ବିଚାରକ ଏହୂଦ

12ଏହାପରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେହିସବୁ କଲେ,
ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମନ୍ଦ ବୋଲି କହିଥିଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଇଗ୍ଲୋନ, ମୋୟାବର ରାଜା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ହରାଇବାକୁ ତିଆରି କଲେ। 13ରାଜା ସେ ଅମ୍ମୋନ୍ ଓ
ଅମାଲେକ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ତିଆରି କଲେ। ସେମାନେ
ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲୀମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଖର୍ଜୁର (ଯିରିହୋ)ରୁ ତଡି ଦେଲେ।
ଏବଂ ଇସ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଜୁରପୁରର ସହରକୁ ଅଧିକାର
କଲେ। 14ମୋୟାବଙ୍କର ରାଜା ଇଗ୍ଲୋନ ଇସ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ଅଠର ବର୍ଷ ଶାସନ କଲେ।

15ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ
କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ଲୋକ ଜଣଙ୍କ ଥିଲେ ଏହୂଦ୍।
ଏହୂଦ୍ ଥିଲେ ବିନ୍ୟାମିନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗର ଗେରାର ପୁତ୍ର।
ତାଙ୍କର ବାମହାତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ।
ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ମୋୟାବୀୟର ରାଜା
ଇଗ୍ଲୋନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭେଟି ପଠାଇଲେ। 16ଏହୂଦ ତାଙ୍କ
ପାଇଁ ଏକ ଖଣ୍ଡା ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଯାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଥିଲା
ଅଠର ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବା ଏବଂ ଦ୍ୱିଧାର ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଏହାକୁ
ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଜଂଘରେ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଲେ।

17ତେଣୁ ସେ ମୋୟାବୀୟ ରାଜା ଇଗ୍ଲୋନ୍ ନିକଟକୁ
ସେହି ଉପହାର ନେଲେ। ଇଗ୍ଲୋନ୍ ବଡ ମୋଟା ଲୋକ
ଥିଲେ। 18ସେ ଭେଟି ନେଇସାରିବା ପରେ ସେହି ଉପହାର
ବହନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ପଠାଇ ଦେଲେ।
ସେମାନେ ରାଜା ପ୍ରାସାଦଠାରୁ ଗଲେ। 19ଏହୂଦ୍ ଜାଣିଲେ
ଏବଂ ପୁର୍ତ୍ତୀ ନିକଟ ଗିଲଗଲସ୍ଥକୁ ଗଲେ, ତା'ପରେ ସେ
ଫେରି ଆସି ରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟି ଏହୂଦ୍ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ
ପାଇଁ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଖବର ଆଣିଛି।"

ରାଜା ତାଙ୍କୁ ନୀରବ ରହିବା ପାଇଁ କହିଲେ ଓ ସେ ନିଜ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘର ଛାଡିବାକୁ କହିଲେ। 20ଏହୂଦ ରାଜାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ, ଇଗ୍ଲୋନ ଉଚ୍ଚ ସିଂହାସନ
ମଂଚ ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ଏହା କେବଳ ତାଙ୍କର ଥିଲା।

ତେଣୁ ଏହୂଦ କହିଲେ, "ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ
ଆମ୍ଭର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି।" ତେଣୁ ରାଜା ତାଙ୍କର ସିଂହାସନ
ଉପରୁ ଉଠି ପଡିଲେ। ସେ ଏହୂଦଙ୍କର ଖୁବ୍ ନିକଟକୁ
ଆସିଲେ। 21ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଉଠି ପଡିଲେ, ଏହୂଦ
ତାଙ୍କର ବାମ ହାତରେ ବ୍ୟବହୃତ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କଲେ
ଦକ୍ଷିଣ ଜଂଘରୁ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କର ପେଟରେ ଭୁଷି ଦେଲେ।
22ଏହୂଦ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ଖଡ୍ଗ ପୁରାଇଲା ବେଳେ, ତାଙ୍କର
ଖଡ୍ଗ ସହିତ ମୁଠା ମଧ୍ୟ ପଶିଗଲା। ଚର୍ବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଣ୍ଡାରେ
ଲାଗି ରହିଥିଲା। ଏହୂଦ ଖଡ୍ଗ ବାହାର କଲେ ନାହିଁ। ଇଗ୍ଲୋନ
ଖଡ୍ଗାଘାତ ହେଲା ପରେ, ସେ ନିଜର କ୍ଷମତା ଅନ୍ତବୁଜୁଳା
ଉପରୁ ହରାଇଥିଲା ଏବଂ ମଳ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲା।

23ଏହାପରେ ଏହୂଦ ଘରର ବାହାର ଓ ଭିତର କବାଟ
ବନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲା ପକାଇ ଦେଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ରାଜାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଘର ଆଡକୁ ଅଗ୍ରସର
ହେଲେ ଏବଂ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ନିଜ ପାଇଖାନାରେ ପ୍ରବେଶ
କଲେ। 24ତାହାପରେ ଏହୂଦ ମୁଖ ଛାଡିଲେ ଏବଂ ଏଗ୍ଲୋନର
ଦାସମାନେ ଆସିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ରାଜାଙ୍କ

ସିଂହାସନ ଘରର ଫାଟକ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା, ଦାସମାନେ
କହିଲେ, "ରାଜା ତାଙ୍କର ନିଜର କୋଠରି ମଧ୍ୟରେ ଆରାମ
ନେଉଛନ୍ତି।" 25ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁତ ସମୟ
ଅପେକ୍ଷା କଲେ କିନ୍ତୁ କବାଟଗୁଡ଼ିକ ଆଦୌ ଖୋଲିଲା ନାହିଁ।
ସର୍ବଶେଷରେ ଦାସମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ହରାଇଲେ।
ସେମାନେ ସେ ଚାବି ପାଇଲେ କବାଟ ଖୋଲିଲେ ଓ
ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ଚଟାଣ
ଉପରେ ରାଜା ମରି ପଡ଼ିଥିବାର ସେମାନେ ପାଇଲେ।

26ଦାସମାନେ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସେଠାରେ କିଛି ସମୟ
ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ଏହି ସମୟରେ ଏହୂଦ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି
ପଳାଇଗଲେ। ଏହୂଦ ମୂର୍ତ୍ତି ବାଟଦେଇ ସିୟୀରାକୁ ପଳାଇଗଲେ।
27ଏହୂଦ ଯେତେବେଳେ ସିୟୀରାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ଇଫ୍ରୟିମ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ତୂରୀ ବଜାଇଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ
ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ଏହୂଦ
ସେମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ। 28ଏହୂଦ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର, ଯେପରି
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମୋୟାବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭ
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି।"

ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ମୋୟାବୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅଳ୍ପ ଗଭୀର
ସ୍ଥାନରେ ଅକ୍ତର କଲେ। ଯାହା ମୋୟାବକୁ ବ୍ୟାପିଗଲା ଏବଂ
କାହାରିକୁ ନଦୀ ପାରି ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ।
29ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋୟାବର 10,000 ସାହସୀ
ଓ ବଳବାନ୍ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। କୌଣସି ଗୋଟିଏ
ହେଲେ ମୋୟାବର ଲୋକଙ୍କୁ ପଳାଇ ଯିବାକୁ ସେମାନେ
ଦେଲେ ନାହିଁ। 30ଏହିପରି ମୋୟାବ ସେହିଦିନ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଅଧୀନରେ ବଶୀଭୂତ ହେଲା। ତେଣୁ ଦେଶ ଅଶୀ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶାନ୍ତିରେ ରହିଲା।

ବିଚାରକ ଶମ୍ଗାର

31ଏହୂଦଙ୍କ ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ ରକ୍ଷା
କଲେ। ସେ ଶମ୍ଗାର, ଅନାତର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସେ 600
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋକଣ୍ଟକ ପଞ୍ଚଣ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କଲେ।
ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କଲେ।

ଦବୋରା ବିଚାରକାରିଣୀ

4 ଏହୂଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପୁନର୍ବାର
କଲେ। 2ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାତ୍ସୋରରେ ରାଜତ୍ୱକାରୀ କିଣାନୀୟ
ରାଜା ଯାବୀନର ହସ୍ତରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ
କରାଇଲେ। ଯାବୀନ୍‌ର ହାରୋଶେତ୍‌ରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିଲେ।
ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ହାରୋଶେତ୍ ନିବାସୀ ସୀଷରା ତା'ର
ସେନାପତି ଥିଲା। 3ସୀଷରା 900 ଲୌହ ନିର୍ମିତ ରଥ ଥିଲା
ଏବଂ ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ
ଧରି ଶୋଷଣ କଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ। ତେଣୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ।

4ସେହି ସମୟରେ ଦାବୋରା ନାମକ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀ
ଥିଲେ। ସେ ଲପ୍ପିଦୋତର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ। ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାରପତି ହେଲେ। 5ଦିନେ, ଦବୋରା
ଏକ ଖର୍ଜୁରୀ ଗଛ ତଳେ ବସିଥିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
ଗୋଟିଏ ମୀମାଂସା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ, ସୀଷରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆସିଲେ। ସେହି ଖର୍ଜୁରୀ ଗଛଟି ରାମା ଓ ବୈଥେଲ୍ ମଧ୍ୟ
ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା। 6ଦବୋରା
ଏକ ଦୂତ ବାରକ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା
ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ବାରକ ଅବୀନୋୟମର ପୁତ୍ର
ଥିଲେ। ବାରକ ନପ୍ତାଲି ସହରରେ କେଦଶରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ। ଦବୋରା ବାରକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଇଶ୍ରାୟେଲର
ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, 'ନପ୍ତାଲି
ପରିବାରବର୍ଗ ଏବଂ ସବୂଲୂନର 10,000 ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ
କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତାବୋର ପର୍ବତକୁ ଆଗେଇ ନିଅ। 7ମୁଁ
ଯାବୀନର ସେନାପତି ସୀଷରାକୁ ଆଗେଇ ନେବି, ତା'ର
ରଥକୁ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୀଶୋନ୍ ନଦୀ ପାଖରେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି।'"

8ଏହାପରେ ବାରକ୍ ଦବୋରାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏପରି
ଯାଇ କରିବି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ଯିବ। ଯଦି ତୁମେ
ମୋ ସହିତ ନ ଯିବ ତେବେ ମୁଁ ଯିବି ନାହିଁ।"

9"ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯିବି। କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ତୁମ୍ଭର ପଥ ଗୌରବ ଆଡ଼କୁ
ଯିବ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ସୀଷରାକୁ
ପରାସ୍ତ କରିବେ।"

ତେଣୁ ଦବୋରା ବାରକ୍ ସହିତ କେଦଶକୁ ଗଲେ।
10ବାରକ୍ କେଦେଶ ସହରର ସବୂଲୂନ୍ ପରିବାରବର୍ଗ ଓ
ନପ୍ତାଲିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ। ଅତଏବ, ସେ
10,000 ସୈନ୍ୟ ଓ ଦବୋରା ତାଙ୍କ ସହିତ ସହାବସ୍ଥାନ
କରିବା ହେଲେ।

11ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବର ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ କେନୀୟରୁ
ଥିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟ କେନୀୟଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେମାନେ
ହୋବବର ବଂଶଧରଗଣ ଯେ କି ମୋଶାର ଶ୍ୱଶୁର ଥିଲେ।
ହେବର, ସାନନ୍ନୀମ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ କେଦେଶ
ପାଖରେ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନ କଲେ।

12କେହି ଜଣେ ସୀଷରାକୁ କହିଲେ, ଯେ ବାରକ୍
ଅବୀନୟମର ପୁତ୍ର ତାବୋର ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ।
13ତେଣୁ ସୀଷରା ନିଜର 900 ରଥଗୁଡ଼ିକ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ
ସମସ୍ତ ପୁରୁଷମାନେ ଏବଂ ହରୋଶେତ୍‌ଠାରୁ କୀଶୋନ୍ ନଦୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ।

14ଏହାପରେ ଦବୋରା ବାରକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭକୁ ସହାୟ ହେବେ ସୀଷରାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ
ଆଗେ ଗଲେ।" ତେଣୁ ବାରକ୍ ତାଙ୍କର 10,000 ଲୋକଙ୍କୁ
ତାବୋର ପର୍ବତର ପ୍ରଦେଶକୁ ଆଣିଲେ। 15ଯେପରି ବାରକ୍
ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନିକ ସୀଷରକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀଷରାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦ୍ୱନ୍ଦ
ହେଲେ। ସେମାନେ ସ୍ଥିର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ କ'ଣ କରିବେ।

ତେଣୁ ବାରକ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ସୀଷରାର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସୀଷରା ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡିଲେ ଏବଂ
ଦୌଡି ପଳାୟନ କଲେ। 16ବାରକ୍ ସୀଷରା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଗାଇ ରଖିଲେ। ବାରକ୍ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସହିତ ହରୋଶୋତ୍, ହଗୟିମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ତହିଁରେ ସୀଷରାର ସମସ୍ତ
ସୈନ୍ୟ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ହଣାହୋଇ ମଲେ। ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବି
ବଞ୍ଚିଲେ ନାହିଁ। 17କିନ୍ତୁ ସୀଷରା ପଳାୟନ କଲା। ସେ
ଯାୟେଲ ତମ୍ବୁକୁ ଦଉଡି ପଳାଇଲା। ଯାୟେଲ ହେଉଛି
କେନୀୟ ହେବରର ସ୍ତ୍ରୀ। ସେ ସମୟରେ ହାତ୍ ସୋରର ରାଜା
ଯାବୀନ୍ ଓ କେନୀୟ ହେବରର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟ ଥିଲା।
ତେଣୁ ସେ ସେଠାକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲା। 18ଯାୟେଲ୍ ଦେଖିଲେ
ସୀଷରା ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ
ବାହାରକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ। ଯୋୟେଲ ସୀଷରାକୁ
କହିଲେ, "ମହାଶୟ, ମୋର ତମ୍ବୁକୁ ଆସନ୍ତୁ, ଭୟ କରନ୍ତୁ
ନାହିଁ।" ତେଣୁ ସେ ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ଯିବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କୁ
ଯାୟେଲ୍ ଏକ କମ୍ବଳ ଘୋଡାଇ ଦେଲେ।

19ଶେଷରେ ଯାୟେଲକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାରି ଭୃଷାର୍ତ୍ତ,
ମୋତେ କିଛି ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ।" ଯାୟେଲ ତାଙ୍କୁ ଏକ
ଚମଡା ବୋତଲରେ କିଛି କ୍ଷୀର ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ଓ
ତା'ପରେ ତାକୁ କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ।

20ତା'ପରେ ସୀଷରା ଯାୟେଲକୁ କହିଲା, "ଯାଅ, ତମ୍ବୁର
ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୁଅ। ଯଦି କେହି ଲୋକ ଆସି
ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରନ୍ତି, 'ଭିତରେ କେହି ଅଛନ୍ତି କି?' ତୁମ୍ଭେ,
କହିବା ଉଚିତ୍, 'ନାଁ ଭିତରେ କେହି ନାହାଁନ୍ତି।'"

21କିନ୍ତୁ ଯୋୟେଲ୍ ତମ୍ବୁର ଏକ ଖୁଣ୍ଟି ଓ ଏକ ହାତୁଡି
ପାଇଲେ। ସୀଷରା କ୍ଳାନ୍ତରେ ଶୋଇ ଥିବା ସମୟରେ ଯୋୟେଲ
ଖୁଣ୍ଟିଟିକୁ ତା'ର ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ ହାତୁଡିରେ ଆଘାତ କରନ୍ତେ
ଖୁଣ୍ଟିଟି ସୀଷରାର ମୁଣ୍ଡରେ ଫୁଟି ମାଟିରେ ପଶିଗଲା! ଏହିପରି
ଭାବରେ ସୀଷରା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲା।

22ଠିକ୍ ଏହାପରେ ବାରକ୍ ସୀଷରାକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି
ତମ୍ବୁ ନିକଟରେ ପହଁଞ୍ଚିଲା। ଯୋୟେଲ ତମ୍ବୁରୁ ବାହାରକୁ
ଆସି ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲା ଏବଂ କହିଲା, "ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତୁ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବି ତୁମେ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଖୋଜୁଅଛ।"
ତେଣୁ ବାରକ୍ ଯୋୟୋଲ ସହିତ ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ
କଲା! ସେଠାରେ ସେ ତମ୍ବୁ ଖୁଣ୍ଟି ମୁଣ୍ଡରେ ପଶି ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କରିଥିବା ସୀଷରାର ମୃତ ଶରୀର ପଡିଥିବାର ସେ ପାଇଲା।

23ସେହିଦିନ, ପରମେଶ୍ୱର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ
କିଣାନୀୟ ରାଜା ଯାବୀନକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 24ଦିନକୁ ଦିନ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ପରାକ୍ରମରୁ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ
ହେଲେ, ସେମାନେ କିଣାନୀୟ ରାଜା ଯାବିନୀକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ
ଏବଂ ଶେଷରେ ହତ୍ୟା କଲେ।

ଦବୋରାର ସଙ୍ଗୀତ

5 ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଯେଉଁଦିନ ସୀଷରାକୁ ପରାସ୍ତ
କଲେ। ସେହିଦିନ ଦବୋରା ଓ ବାରକ୍ ଅବୀନୋୟମର
ପୁତ୍ର ଏହି ସଂଗୀତ ଗାନ କଲେ।

2ଇଶ୍ରାୟେଲର ପୁରୁଷମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।
ସେମାନେ ସ୍ୱତଃସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ
କଲେ। ଏଥିପାଇଁ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ କର।

3ହେ, ରାଜଗଣ ଶୁଣ, ହେ ଭୂପତି କ'ଣ କର୍ଣ୍ଣ ଡେର।
ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବି। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସଂଗୀତ ରଚନା କରିବି। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବି।

4ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଥମେ ସେୟୀରରୁ ବାହାରିଲାବେଳେ,
ତୁମେ ଇଦୋମ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଲା।
ଆକାଶ ବିନ୍ଦୁ ପାତ କଲା ମେଘମାଳା ଜଳପାତ କଲା।

5ପର୍ବତମାନ କମ୍ପମାନ ହେଲା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ।
ସୀନୟ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କମ୍ପନ କଲା!

6ସେଦିନ ଅନାତ୍ ପୁତ୍ର ଶମଗର ସମୟରେ ଏବଂ
ଯାୟେଲ ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଜନଶୂନ୍ୟ ହେଲା।
ବେପାରୀମାନେ ପଥଗାମୀମାନେ ବକ୍ର ଉପ ପଥ ଦେଇ ଗମନ
କଲେ।

7ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନ କର୍ତ୍ତାଗଣ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲେ।
ମୁଁ ଦବୋରା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ
ମାତୃତୁଲ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଥିଲେ ଶୂନ୍ୟ।

8ପରମେଶ୍ୱର ନୂତନ ନେତାମାନଙ୍କୁ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କଲେ। ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲର 40,000
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବର୍ଚ୍ଛା ବା ଢାଲ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ।

9ମୋର ହୃଦୟ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଆଦେଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି,
ଯିଏ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଧନ୍ୟବାଦ କର!

10ହେ ଶ୍ୱେତଗର୍ଦ୍ଦଭୀ-ଆରୋହୀମାନେ, ହେ ଗାଲିଚାରେ
ବସିବା ଲୋକମାନେ, ହେ ପଥରରେ ଗମନକାରୀମାନେ!
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାନ କର।

11ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦରୁ ଦୂରରେ, ଜଳକଢ଼ା ସ୍ଥଳମାନଙ୍କରେ
ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଧର୍ମକ୍ରିୟା ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ
ତାଙ୍କ ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧର୍ମକ୍ରିୟା ସଂକର୍ତ୍ତନ କରିବେ। ସେ
ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନଗରଦ୍ୱାରକୁ ଓହ୍ଲାଇ
ଆସିଲେ।

12ଜାଗ, ଜାଗ, ଦବୋରା! ଜାଗ, ଜାଗ, ଗାନକର! ଜାଗ
ବାରକ୍! ଯାଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକର ଅବୀନୋୟମର
ପୁତ୍ର!

13ତା'ପରେ ବଞ୍ଚି ରହିଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଲୋକମାନେ ଶକ୍ତିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ।

14ଇଫ୍ରୟିମର ସନ୍ତାନଗଣ ଆସିଲେ। ଅମାଲେକ ପର୍ବତ
ମାଳାରୁ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଥିଲେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନେ
ମଧ୍ୟ ମାଖୀରଠାରୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସବୂଲୂନ୍ ପରିବାରବର୍ଗଠାରୁ
ସୈନ୍ୟଗଣନାକାରୀ ଦଣ୍ଡଧାରମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ।

15ଇଷାଖରର ଅଧିପତିମାନେ ସବୁ ଦବୋରା ସଙ୍ଗରେ
ଥିଲେ। ଇଷାଖର ଯେମିତି ବାରକ୍ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ଥିଲା।
ସେମାନେ ତଳ ଭୂମିଆଡେ ମାଡିଗଲେ। ରୁବେନର ସ୍ରୋତ
ସମୂହ ଗୁରୁତର ମନଭାବନା ହେଲା।

16ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି? ମେଷଶାଳା ମଧ୍ୟରେ ବସିଲ। ମେଷପଲ
ମଧ୍ୟେ ବଂଶୀନାଦ ଶୁଣିବାକୁ, କିଅବା ରୁବେନ୍‌ର ସମୁହଁରେ
ସ୍ରୋତ ମନଭାବନା ହେଲା ଗୁରୁତର!
17ଗିଲିୟଦ ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ସେପାରିରେ
ସେମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ବାସ କଲେ। ଆଉ ଦାନ ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକରେ
କାହିଁକି ରହିଲା? ଆଶେର ସମୁଦ୍ର ତୀରେ ବସି ରହିଥିଲା।
ସେ ନିଜ ବନ୍ଦର ନିକଟରେ ବାସକଲା।
18ସବୂଲୂନ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରଣାମକାରୀ ଲୋକ ହେଲା।
ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ନପ୍ତାଲି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାଣପଣ କଲା।
19କୀଣାନୀୟ ରାଜାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ
କୌଣସି ସିନ୍ଦୁକ ପାଇ ନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାନକରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ମାଗିଦୋର ଜଳତୀରସ୍ଥରେ।
20ତାରାଗଣ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆକାଶରୁ ଯୁଦ୍ଧ
କଲେ। ଆକାଶରେ ସେମାନଙ୍କର ପଥରୁ ସେମାନେ ସୀଷରା
ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ।
21କୀଶୋନ୍ ନଦୀ ପୁରୁଣା ନଦୀ ଭଷାଇ ନେଲା ସେଷରା
ଲୋକ। ହେ ମୋର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭ ବଳରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ।
22ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କର ଖୁରା ଭୂମିକୁ ମଚ୍ଛି ପକାଇଲା। ସେବାରା
ଘୋଡା କୁଦାମାରୀ ପଳାଇଲା।
23ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ କହିଗଲେ, "ମେରୋସ ଲୋକଙ୍କୁ
ଶାପଦିଅ ଏବଂ ପାପ ଦିଅ! ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସି ତ ନ ଥିଲେ।"
24ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେନୀୟ ହେବର ସ୍ତ୍ରୀ ଯାୟେଲ୍
ଧନ୍ୟ ହେବେ। ତମ୍ବୁ ନିବାସିନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ
ହେବେ।
25ସୀଷରା ଜଳ ମାଗିଲେ ସେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ଦେଲେ।
ରାଜ ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ରରେ ଦହି ଆଣି ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ।
26ଯାୟେଲ୍ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ମେଖଣା ଧରି ଦକ୍ଷିଣ
ହସ୍ତରେ ପିଟଣା ଧରି ସୀଷରାର ମୁଣ୍ଡ ଫଟାଇ ଦେଲେ
କର୍ଣ୍ଣମୂଳରେ ଯାଇ ମେଖଳା ପଶିଲା।
27ତାହାର ପାଦତଳେ ନଇଁ ପଡ଼ିଲା, ପାଦତଳେ ସେ
ଲୋଟି ପଡିଲା, ପାଦତଳେ ସେ ଶୋଇ ପଡିଲା। ଯେଉଁଠାରେ
ସେ ଶୋଇ ପଡିଲା ସେହିଠାରେ ସେ ମଲେ।
28ସୀଷରାର ମା ଝରକା ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲା
ଏବଂ ସେ ଜାଲି ଦେଇ ଗୁହୁଁଥିଲା। ସେ ଏହା ଚିନ୍ତା କରି
କାନ୍ଦୁଥିଲା, "ସୀଷରାର ରଥ ବିଳମ୍ବ କାହିଁକି? ମୁଁ କାହିଁକି
ତଥାପି ତା'ର ରଥ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପାରୁ ନାହିଁ?"
29ତା'ର ସବୁଠୁଁ ଜ୍ଞାନବତୀ ସହଚରୀ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦେଲା, ପ୍ରକୃତରେ ସେ ତାକୁ ଏକ ଉତ୍ତର ଦେଲା।
30"ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ, ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି।
ସେମାନେ ଲୁଣ୍ଠିତ ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ
ଲଣ୍ଠିତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରୁଛନ୍ତି।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇଟି ଯୁବତୀ ନେଉଛନ୍ତି।
ହୋଇପାରେ ସୀଷରା ରଂଗ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡେ, ରଂଗ
କରାଯାଇଥିବା ହସ୍ତ କର୍ମ ଚିତ୍ରିତ ବସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ବିଜେତା
ସୀଷରାର ପରିଧାନ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡ ପାଇଅଛି।"
31ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ଏହିପରି ବିନଷ୍ଟ
ହୁଅନ୍ତୁ। ମାତ୍ର, ତାଙ୍କର ପ୍ରେମକାରୀମାନେ ସ୍ୱପରାକ୍ରମରେ
ଗତିକାରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ।

ଏହାପରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଲା।

ମିଦୟନୀୟ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ

6 ପୁଣିଥରେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ତାହା କଲେ, ଯାହା
ସଦାପ୍ରଭୁ ମନ୍ଦ ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ। ତେଣୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ସାତବର୍ଷ ପାଇଁ ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଦେଲେ।
2ମିଦୟନୀୟମାନେ ବହୁ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ହେଲେ ଏବଂ
ସେମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀ ହୋଇଗଲେ।
ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ପର୍ବତ ଫାଟକରେ
ଗୁମ୍ଫାରେ ଓ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଲୁଚି ରହିଲେ।
3ସେମାନେ ଏହିପରି କଲେ, କାରଣ ମିଦୟନୀୟ ଓ ଅମାଲେକୀୟ
ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ସର୍ବଦା ଆସି ସେମାନଙ୍କର
ଫସଲ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଉଥିଲେ। 4ସେମାନେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ
କରି ଘାସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିଜାତ ଶସ୍ୟାଦି ବିନାଶ କରନ୍ତି।
ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଛାଡିଲେ
ନାହିଁ। ଏପରିକି ସେମାନେ ମେଷ, ଗୋରୁ କିମ୍ବା ଗଧ କିଛି
ଛାଡିଲେ ନାହିଁ। 5ସେମାନେ ପଙ୍ଗପାଳର ଦଳପରି ସେମାନଙ୍କର
ତମ୍ବୁ ଓ ପଶୁଗୁଡିକ ସହିତ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଲେ।
ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଓଟଗୁଡିକ ଅଧିକ ଥିଲେ ଯେ
ଏହା ଗଣନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ। 6ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ
ବହୁତ ଗରିବ ହୋଇଗଲେ। କାରଣ ଏହି ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କ
ପାଇଁ। ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ।
7ମିଦୟନୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେଲେ
ଯେ, ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଡାକିଲେ। 8ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ
ପ୍ରେରଣ କଲେ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇସ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, 'ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି ଓ ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲି। 9ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ମିଶରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସେହିମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲି। ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କିଣାନରେ
ଉପଦ୍ରବ କଲେ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶରୁ
ଘଉଡାଇ ଦେଲି ଓ ସେହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଲି।' 10ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି, 'ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର।
ଇମୋରୀୟଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କର ନାହିଁ,' ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାସ କରୁଛ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋର କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ।"

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ

11ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଆସି ଅବୀୟେଷ୍ରୀୟ
ଯୋୟାସର ଅଧିକାର ସ୍ଥିତି ଅଫ୍ରାରେ ଅଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ
ବସିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତା'ର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡରେ
ଗହମ ଝାଡୁଥିଲେ। ସେ ଏଥିପାଇଁ ଲୁଚୁଥିଲେ ଯେ,

ମିଦିୟନୀୟମାନେ ଯେପରି ଗହମ ନଦେବେ। 12ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଦୂତ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, "ହେ
ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି।"
13ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥାନ୍ତି।
ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଘଟିଯାଉଛି କାହିଁକି?
ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ନାହାଁନ୍ତି କି?
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଯେଉଁ ଭୀତିଉତ୍ପାଦକ କାର୍ଯ୍ୟକଥା ବାରମ୍ବାର କହିଥିଲେ, ସେ
ସବୁ କାହିଁ? କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରି ଅଛନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଦିୟନୀୟର ହସ୍ତରେ
ସମର୍ପଣ କରି ଅଛନ୍ତି।"
14ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନକୁ ଅନାଇଲେ ଏବଂ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କର। ଯାଅ
ଏବଂ ମିଦିୟନ ହସ୍ତରୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
କର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଭିଯାନରେ ପଠାଉଛି।"
15କିନ୍ତୁ ଗିଦିୟୋନ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ମୋର
ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କିପରି ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବି?
ମନଃଶିର ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପରିବାର ସବୁଠାରୁ
ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ମୋର ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ସବୁଠାରୁ ସାନ।"
16ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ରହିବି। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କରିବ! ତୁମ୍ଭକୁ ଲାଗିବ ସତେ ଯେପରି ତୁମେ ଜଣଙ୍କ ସହିତ
ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛ।"
17ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ତେବେ ମୋତେ ପ୍ରମାଣ ଦିଅ
ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହେଉଛନ୍ତି। 18ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଆପଣାର
ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣି ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି
ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ ନାହିଁ।"
ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ
ଏହିଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବି।"
19ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଏକ ଛାଗବତ୍ସକୁ
ରାନ୍ଧିଲା। ଏକ କୋଡିଏ ପାଉଣ୍ଡ ମଇଦାର ତାଡୀଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଗିଦିୟୋନ ମାଂସକୁ ଗୋଟିଏ ଝୁଡିରେ ଓ
ଝୋଳକୁ ଅନ୍ୟ ପାତ୍ରରେ ରଖିଲେ, ଏହିଗୁଡିକ ଆଣି ଆଲୋନ୍
ବୃକ୍ଷ ନିକଟରେ ରଖିଥିଲେ।
20ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ ଗିଦିୟୋନକୁ କହିଲେ, "ଏହି
ତାଡିଶୂନ୍ୟ ପିଠାସବୁ ଏହି ମାଂସ ନେଇ ସେହି ପଥର
ଉପରେ ରଖ ଓ ତା' ଉପରେ ଝୋଳ ଢାଳ।" ତାଙ୍କୁ
ଯେପରି କରିବାକୁ କୁହାଗଲା, ସେ ସେହିପରି କଲେ।
21ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବା
ଯଷ୍ଟିର ଅଗ୍ର ବଢାଇ ସେହି ମାଂସ ଓ ତାଡିଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀକୁ
ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ଏହାପରେ ପଥରରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରିଲା ଏବଂ ତା
ଉପରେ ଥିବା ମାଂସ ଓ ପିଠା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଡ଼ିଗଲା। ତା'ପରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।
22ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ଯେ, ସେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଥିଲେ। ତେଣୁ
ଗିଦିୟୋନ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର,
ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ ମୁହାଁ ମୁହିଁ ଦେଖିଛି!"
23କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନକୁ କହିଲେ, "ଶାନ୍ତ ହୁଅ!
ଭୟ ନ କର! ତୁମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ହେବନାହିଁ!"
24ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥାନ
ନିକଟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ସେହି
ସ୍ଥାନର ନାମ ଦେଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ମଙ୍ଗଳ ସ୍ୱରୂପ।" ସେହି
ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଏବେ ବି ଅଫ୍ରାରେ ଅଛି। ଯେଉଁଠାରେ
ଅବୀୟେଷ୍ରୀୟମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଅଫ୍ରା ହେଉଛି ସେହି
ସ୍ଥାନ।

ଗିଦିୟୋନ ବାଲ୍‌ଦେବତାଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଭାଙ୍ଗିଲେ

25ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନକୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ଏକ ଷଣ୍ଢ, ଯାହାକୁ ସାତବର୍ଷ ହୋଇଛି ତାକୁ
ନିଅ। ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ବାଲ୍‌ଦେବତା ନିମନ୍ତେ ଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦୀ
ଭାଙ୍ଗି ପକାଅ। ସେହି ବେଦୀ ନିକଟରେ ଥିବା ଆଶେରାର
ମୂର୍ତ୍ତିକୁ କାଟି ପକାଅ। 26ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱର ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞବେଦୀ
ନିର୍ମାଣ କର। ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମାଣ କର।
ସେହି ଷଣ୍ଢଟିକୁ ହୋମବଳୀରୂପେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ
ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ
ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ଥିବା ଆଶେରା ସ୍ତମ୍ଭର କାଠକୁ
ବ୍ୟବହାର କର।"
27ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ତାଙ୍କର ସେବକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶଜଣଙ୍କୁ
ନେଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି କରିବାକୁ କହିଥିଲେ,
ସେହିପରି କଲେ। କିନ୍ତୁ ଗିଦିୟୋନ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଓ
ସହର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନରେ ନ କରି
ରାତ୍ରି ସମୟରେ କଲେ।
28ତା'ର ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ସହର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ
ବାଲଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ
ଧ୍ୱଂସ ହୋଇ ଯାଇଛି। ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଆଶେରା
ସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟ କଟାଯାଇଛି। ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ
କଲେ ଯେ, ବୋହିନେବା ନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଏକ
ଷଣ୍ଢ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିଲା।
29ସହରର ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି ହେଲେ।
"କିଏ ଏହା କରିଛି? ସମସ୍ତେ ଖୋଜିବା ଓ ତଦନ୍ତ ନେବା
ପରେ,"
କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର
ଗିଦିୟୋନ ଏପରି କରିଛି।"
30ତେଣୁ ସହରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋୟାଶ ନିକଟକୁ
ଗଲେ ଏବଂ ତାକୁ କହିଲେ। "ତୋର ପୁଅକୁ ବାହାର କର,
ସେ ବାଲ-ଦେବତାର ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଛି ଏବଂ
ଆଶେର ସ୍ତମ୍ଭକୁ କାଟି ପକାଇଛି ଯାହାକି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ
ଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ନିଶ୍ଚିତ ମରିବ।"
31ଏହାପରେ ଯୋୟାଶ ତାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘେରି
ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ବାଲ୍‌କୁ

ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବ? ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ କି? ଯିଏ ବାଲ୍
ସକାଶେ ଯୁକ୍ତି କଲା, ସକାଳେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ।
ଯଦି ବାଲ୍ ଦେବତା ଅଟେ, ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷା
କରୁ, ଯିଏ ତା'ର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଭାଙ୍ଗି ଅଛି।" **32**ଯୋୟାଶ
କହିଲେ, "ଯଦି ଗିଦିୟୋନ ତା'ର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗିଛି
ତେବେ, ବାଲ୍ ତାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନେଇଯାଉ।" ତେଣୁ
ସେହିଦିନ ଯୋୟାଶ ଗିଦିୟୋନର ଏକ ନୂତନ ନାମ,
ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ରଖିଲେ।

ମିଦିୟନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗିଦିୟୋନ୍‌ମାନେ ପରାସ୍ତ କଲେ

33ମିଦିୟନୀୟ, ଅମାଲେକୀୟ ଓ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ନିଜକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାର ହୋଇ
ଯିଷ୍ରିୟେଲର ତଳ ଭୂମିରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। **34**ଯେହେତୁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଗିଦିୟୋନ ଉପରେ ଅବତରଣ ହେଲା।
ସେ ତୂରୀ ବଜାଇଲା, ଅବୀୟେଷ୍ରୀୟର ଲୋକମାନେ ନିବିଡ
ଭାବରେ ତାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। **35**ଗିଦିୟୋନ ମନଃଶି
ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ।
ସେହି ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ
କହିଲେ। ଆଶେର, ସବୂଲୂନ ଏବଂ ନପ୍ତାଲି ପରିବାରବର୍ଗର
ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଗଲା। ତେଣୁ
ସେହିସବୁ ପରିବାରବର୍ଗମାନେ ମଧ୍ୟ ଗିଦିୟୋନ ଓ ତାଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଗଲେ।
36ଗିଦିୟୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆପଣ କହିଥିଲେ,
ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୋଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ଉଦ୍ଧାର
କରିବ। ଏହାର ସତ୍ୟତା ଦେଖାଅ। **37**ମୁଁ ଖଳାରେ ମେଷଚମଡା
ପକାଇବି ଯଦି ଖଳାରେ ପଡିଥିବା ଚମଡା ଉପରେ କେବଳ
କାକର ପଡ଼ିବ ଏ ଭୂମି ଶୁଷ୍କ ରହିବ। ତେବେ ମୁଁ ଜାଣିବି
ଆପଣ ମୋଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି,। ଆପଣଙ୍କର
ବାକ୍ୟାନୁସାରେ।"
38ଏବଂ ତାହା ଠିକ୍ ସେହିପରି ହିଁ ଘଟିଥିଲା। ଗିଦିୟୋନୀୟ
ତା'ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ସେହି ଚମଡାକୁ ଏକତ୍ର ଚିପୁଡନ୍ତେ
ଲୋମରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପାତ୍ର ଜଳ ବାହାରିଲା।
39ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ
ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ। ମୋତେ କେବଳ ଆଉ
ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ। ଏହି ଚମଡାଦ୍ୱାରା
ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦିଅ। ଚମଡାଟି ଶୁଖିଯାଉ
ଏବଂ ତା'ର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଭୂମି କାକରରେ ଓଦା
ହେଉ।"
40ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି
କଲେ, ଚମଡାଟି ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ଭୂମିର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ
କାକର ଦ୍ୱାରା ଓଦା ରହିଲା।
7 ତା'ପରଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନେ ଉଠି ହାରୋଦ ଝରଣା ନିକଟରେ ଛାଉଣୀ
ସ୍ଥାପନ କଲେ। ମିଦିୟନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଛାଉଣି ସେମାନଙ୍କର
ଉତ୍ତରରେ ମୋରି ପର୍ବତ ନିକଟ ତଳଭୂମିରେ ଥିଲା।
2ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନକୁ କହିଲେ,
"ମିଦିୟନମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସହାୟ ହେବି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଏତେ ସୈନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ
ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରାଇଲେ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟମାନେ ଭାବିବେ
ଯେ, ସେମାନେ ନିଜ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କରିଛନ୍ତି। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି
ବୋଲି ଓ ସେମାନେ ନିଜକୁ ନିଜେ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି
ଆତ୍ମଶ୍ଳାଘା କରନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ। **3**ତେଣୁ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଘୋଷଣା କର, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ,
'ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ
ଗିଲୟଦ ପାହାଡ ଛାଡ଼ି ସ୍ୱଗୃହକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍।'"
ପାଖାପାଖି 22,000 ଲୋକ ଗିଲୟଦ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ।
କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ 10,000 ସୈନ୍ୟ ରହିଥିଲେ।
4ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତଥାପି
ବହୁତ ସୈନ୍ୟଗଣ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଭିତରକୁ ନିଅ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବି। ଯଦି ମୁଁ କହେ,
'ଏହି ଲୋକ ଜଣଙ୍କ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯିବ,' 'ସେ ତୁମ୍ଭର
ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍', କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ କହେ, 'ଏହି
ଲୋକ ଜଣଙ୍କ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯିବ ନାହିଁ,' ସେ ତୁମ୍ଭର
ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ।"
5ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ।
ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କର। ଯେଉଁମାନେ କୁକୁର ପରି
ନିଜ ଜିଭରେ ଚାଟୁ ଚାଟୁ କରି ପାଣି ପିଇବେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ନଇଁପଡି ପାଣି ପିଅନ୍ତି,
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ କର।"
6ଏଥିରେ 300 ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ହାତରେ ମୁହଁରେ
ହାତ ଦେଇ କୁକୁରପରି ଚାଟୁ ଚାଟୁ କରି ଜଳପାନ କଲେ।
ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜଳ ପାନକରିବା ପାଇଁ ଆଣ୍ଠୁମାଡି
ନଇଁ ପଡ଼ିଲେ। **7**ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି
300 ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବି ଯେଉଁମାନେ କୁକୁର ପରି
ଚାଟୁ ଚାଟୁ କରି ଜଳପାନ କଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ଓ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ପରାସ୍ତ କରାଇବି। ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ
ସ୍ୱଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ।"
8ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୃହକୁ
ପଠାଇ ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ସହିତ ମାତ୍ର 300 ଲୋକ ରଖିଲେ।
ସେହି 300 ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ତୂରୀସବୁ
ରଖିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ।
ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସେମାନଙ୍କର ତଳ
ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିଲା। **9**ରାତ୍ରି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଉଠ, ସେହି ଛାଉଣୀକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ। ସେମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କରିବାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବି। **10**ଯଦି
ତୁମେ ଏକା ଯିବାକୁ ଭୟ କରୁଛ ତେବେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ତୁମ୍ଭର ସେବକ ଫୁରାକୁ ନେଇଯାଅ। **11**ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କର
ଛାଉଣୀକୁ ଯାଅ। ସେମାନଙ୍କର କଥାସବୁ ଶୁଣ। ତେବେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରିବ
ନାହିଁ।"

ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ଓ ତାଙ୍କର ସେବକ ଫୁରା ମିଦୟନୀୟରେ
ଶିବିର ପାଖକୁ ଗଲେ। 12ମିଦୟନୀୟ, ଅମାଲେକୀୟ ଓ ପୂର୍ବ
ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ଛାଉଣୀ
କରିଥିଲେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେତୁ ପଙ୍ଗପାଳର ଦଳପରି
ଦେଖାଗଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଏତେଗୁଡିକ ଓଟ ଥିଲେ ଯେ,
ସେଗୁଡିକ ସମୁଦ୍ର କୂଳର ବାଲିକଣା ତୁଲ୍ୟ ଦେଖାଗଲେ।

13ଗିଦିୟୋନ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଶୁଣିଲେ ଯେ,
ଜଣେ ତାଙ୍କର ସାଙ୍ଗକୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲା, ସେ
କହିଲା, "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି, ଏକ ଯବରୋଟୀ ମିଦୟନୀୟ
ଛାଉଣୀ ଆଡକୁ ଗଡି ତମ୍ବୁକୁ ଆସି ଆଘାତ କଲା, ତାହା
ପଡିଗଲା, ତାକୁ ଓଲଟାଇଲା ପରେ ତମ୍ବୁମାନ ପଡିଗଲା।"

14ସେହି ଲୋକଟିର ବନ୍ଧୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ବୁଝି
ପାରିଲା, ସେ କହିଲା, "ଇଶ୍ରାୟେଲୀରୁ ଆସିଥିବା ଯୋୟାସର
ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ଖଡ୍ଗ ଏହା ଛଡା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ।
ପରମେଶ୍ୱର ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ଶିବିରକୁ ତାଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ଦେଇଛନ୍ତି।"

15ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଏହାର ଅର୍ଥ ଶୁଣିସାରିବା ପରେ
ଗିଦିୟୋନ ନତମସ୍ତ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ
ଏବଂ ତାଙ୍କର ଛାଉଣୀକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଉଠ! ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମିଦୟନୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ସମର୍ପଣ
କରିଅଛନ୍ତି।" 16ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ସେହି 300 ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ
ତିନି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗା ଓ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶୂନ୍ୟ ପାତ୍ର
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦେଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ ଜଳନ୍ତା ମଶାଲ ଥିଲା। 17ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ
ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର
ଏବଂ ଦେଖ ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି ତୁମେ ସେହିପରି କର। ମୋ
ପଛରେ ସେନା ଛାଉଣୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସ। ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀର ସୀମା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବି।
ମୁଁ ଯେପରି କରିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କରିବ।
18ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶତ୍ରୁ ଛାଉଣୀକୁ ଘେରାଉ କରିବ
ଏବଂ ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସୈନ୍ୟମାନେ ଆମ୍ଭର
ଶିଙ୍ଗା ବଜାଇବୁ। ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶିଙ୍ଗା
ବଜାଇବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକା ସ୍ୱରରେ କହିବ,
'ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଗିଦିୟୋନର ପାଇଁ।'"

19ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା 100
ସୈନିକ ଛାଉଣୀ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେତେବେଳେ
ମିଦୟନୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରୁଥିଲେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ସମୟ ଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ
ଗିଦିୟୋନ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶିଙ୍ଗାଗୁଡିକ
ବଜାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜାରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି
ଚୁରମାର କରି ପକାଇଲେ। 20ଏହାପରେ ତିନିଟି ଦଳର
ସମସ୍ତ ସୈନିକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତୂରୀ ବଜାଇଲେ ଓ
ସମସ୍ତ ଜାର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ। ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ବାମ ହସ୍ତରେ ମଶାଲ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ
ସେମାନଙ୍କର ଶିଙ୍ଗାଗୁଡିକ ଧରିଲେ। ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ
କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଖଡ୍ଗଟିଏ ଏବଂ ଗିଦିୟୋନ ପାଇଁ
ଖଡ୍ଗଟିଏ।"

21ଗିଦିୟୋନର ସୈନ୍ୟମାନେ ଛାଉଣୀର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ
ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡା ହେଲେ। ମିଦୟନୀୟମାନେ
ଆକସ୍ମିକ ବିପଦରେ ପଡିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ
ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଦୌଡିଲେ। 22ଯେତେବେଳେ
ଗିଦିୟୋନର 300 ସୈନିକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶିଙ୍ଗାଗୁଡିକ
ବଜାଇଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ
ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ କରାଇଲେ। ସେଥିରେ
ସୈନ୍ୟଦଳ ସରୋଦାଆଡେ, ବୈଥ୍ ଶିଟ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟବ୍ବତ
ନିକଟସ୍ଥ ଆବେଲ୍ ମହୋଲାର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଳାୟନ
କଲେ।

23ଏହାପରେ ସୈନ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କି ନପ୍ତାଲି
ପରିବାରବର୍ଗ ଆଶେର ଏବଂ ମନଃହସ ଥିଲେ, ସେମାନେ
ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡାଇଲେ।
24ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଇଫ୍ରୟିମକୁ
ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ଦୂତଗଣ କହିଲେ, "ଓହ୍ଲାଇ ଆସ
ଏବଂ ମିଦୟନୀମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣକୁ ଆକ୍ରମଣ କର। ଯର୍ଦ୍ଦନ
ନଦୀ ଓ ବୈଥ୍-ବାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆଣ।
ମିଦୟନୀୟମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି କର।"

ତେଣୁ ସେମାନେ ଇଫ୍ରୟିମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ
କଲେ। ସେମାନେ ବୈଥେ-ବାରା ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
କଲେ। 25ଇଫ୍ରୟିମର ଲୋକମାନେ ମିଦୟନର ଦୁଇ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ
ଅକ୍ତଆର କଲେ। ସେମାନେ ସେବ୍ ଓ ଓରେବ ଥିଲେ।
ଇଫ୍ରୟିମ ଲୋକମାନେ ଓରେବ୍‌କୁ, ଓରେବ-ଶୈଳ ନିକଟରେ
ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ ସେବ୍‌କୁ ସେବର ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ
ନିକଟରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ ମିଦୟନୀୟକୁ ନିରନ୍ତର
ଘଉଡାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେ ଓରେବ ଓ ସେବର
ମସ୍ତକକୁ ଗିଦିୟୋନକୁ ଆଣିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଗିଦିୟୋନ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆରପାରରେ ଥିଲେ।

8 ଇଫ୍ରୟିମ ଲୋକମାନେ ଗିଦିୟୋନ୍‌ଙ୍କ ସହିତ କ୍ରୋଧ
ହେଲେ। ସେମାନେ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ
ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କାହିଁକି
ବ୍ୟବହାର କଲ? ତୁମ୍ଭେ ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ
ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ କହିଲ ନାହିଁ କାହିଁକି?"

2କିନ୍ତୁ ଗିଦିୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ତୁଳନାରେ
ମୁଁ କଣ ପାଇଛି? ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ କି, ତୁମ୍ଭେ ମୋର
ପରିବାର ଅବୀୟେଜର ଯେତେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କଲେ
ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଦ୍ରାକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜମିରେ ଛାଡିଛ? 3ଠିକ୍
ସେହିପରି, ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମିଦୟନର
ଓରେବ୍ ଓ ସେବ୍ ଦୁଇ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ
ମୋର ସଫଳକୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କିପରି ତୁଳନା କରିବ?"
ତେଣୁ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ
ଗିଦିୟୋନଙ୍କ କଥାରେ ଶାନ୍ତ ହେଲେ।

ଗିଦିୟୋନ ମିଦିୟନୀୟଙ୍କର ଦୁଇଟି ରାଜାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ

4ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ଓ ତାଙ୍କର 300 ଲୋକ ଯର୍ଦ୍ଦନ

ନଦୀ ପାର ହେଲେ। ସେମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ଓ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ* ଥିଲେ।
5ଗିଦିୟୋନ ସୁକ୍କୋତର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟଦିଅ। ମୋର ସୈନ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଲାନ୍ତ। ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଦିୟନର ରାଜା ସେବହ
ଓ ସଲ୍ମୁନ୍ନକୁ ଗୋଡାଉଛୁ।"

6ସୁକ୍କୋତର ନେତୃବର୍ଗମାନେ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍ନରଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ତିଆର କରି ନାହଁ?
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ କାହିଁକି ଖାଦ୍ୟ ଦେବୁ?"

7ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ କହିଲେ, "ଏହି କାରଣରୁ ଯେତେବେଳେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସେବହ ଓ ସଲ୍ମୁନ୍ନରକୁ ଅକ୍ତିଆର କରିବା
ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ମୁଁ ଏଠାକୁ ଫେରିଆସିବି ଏବଂ
ତା'ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମାଂସକୁ ପ୍ରାନ୍ତରର କାନକୋଳି କଣ୍ଟା
ଦ୍ୱାରା ଫୋଡିବି।"

8ଗିଦିୟୋନ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ପନୂୟେଲକୁ ଗଲେ ଓ
ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଦେବାକୁ କହିଲେ, ସେ
ଯେପରି ସେ ସୁକ୍କୋତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ
ଠିକ୍ ପନୂୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ସୁକ୍କୋତର ଲୋକମାନେ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ। 9ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ପନୂୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ମୁଁ କୁଶଳରେ ଫେରି ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରାସାଦ ଭାଙ୍ଗିବି।"

10ସେହି ସମୟରେ ସେବହ ଓ ସଲ୍ମୁନ୍ନ କର୍କୋର
ନଗରରେ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ 15,000 ସୈନ୍ୟ
ଥିଲେ। ଏହି ସୈନ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ
ଲୋକମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହୀନିରେ ରହିଥିଲେ। 1,20,000
ଜଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟ ପୁରାପୁରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ।
11ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ନୋବହ ଓ ଯଗ୍ ବହିର ସହରଗୁଡିକ
ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତମ୍ବୁ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପଥଦେଇ ଗଲେ। ସେ
କାରକ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ଛାଉଣୀକୁ ଆକ୍ରମଣ
କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣକୁ ଆଶା କରିନଥିଲେ।
12ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍ନ ମିଦିୟନୀୟମାନଙ୍କର ରାଜା ଦୌଡ଼ି
ପଳାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ଗିଦିୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡାଇଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ କାବୁ କଲେ। ଗିଦିୟୋନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ
ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟବାହୀନିକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।

13ଏହାପରେ ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି
ଆସିଲେ। ସେମାନେ ହେରସହର ଘାଟିଦେଇ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି
ଆସିଲେ। 14ତା'ପରେ ସେ ସୁକ୍କୋତ ସହରର ଜଣେ
ଯୁବକକୁ ଅକ୍ତିଆର କଲେ ଓ ତାକୁ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ
ପଚାରିଲେ। ସେହି ସୁକ୍କୋତର ଯୁବକ ସୁକ୍କୋତ ସହରର
ସତସ୍ତରି ଜଣ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଲେ।

15ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ସୁକ୍କୋତ୍ ସହରକୁ ଫେରି
ଆସିଲେ। ସେ ସେହି ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଏହିଠାରେ ସେବହ ଓ ସଲମୁନ୍ନ ଅଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏହାକହି ମୋତେ ବିଦ୍ରୁପ କଲ, 'ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ କ୍ଲାନ୍ତ
ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବୁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବହ
ଓ ସଲମୁନ୍ନକୁ ଧରିନାହଁ।'" 16ଗିଦିୟୋନ ସୁକ୍କୋତର ସମସ୍ତ
ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କାନକୋଳି
କଣ୍ଟାରେ ବାଡେଇଲେ। 17ଗିଦିୟୋନ ପନୂୟେଲର ଅଟ୍ଟାଳିକା
ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ସେହି ସହରରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

18ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ସେବହ ଓ ସଲ୍ମୁନ୍ନକୁ କହିଲେ
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାବୋରରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ
ସେମାନେ କିପରି ଲୋକ ଥିଲେ?"

ସେବହ ଓ ସଲ୍ମୁନ୍ନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେହି ଲୋକମାନେ
ତୁମ୍ଭପରି ଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ରାଜକୁମର ଥିଲେ।"

19ଗିଦିୟୋନ କହିଲେ, "ସେମାନେ ମୋର ଭାଇ ଥିଲେ।
ମୋର ମା'ର ପୁତ୍ର! ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କୁ ମାରି ନ ଥାନ୍ତ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାରି ନଥାନ୍ତି।"

20ଏହାପରେ ଗିଦିୟୋନ ଯେଥରକୁ କହିଲେ, ଯେ କି
ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଥିଲା, "ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କର।" କିନ୍ତୁ ଯେଥର ଜଣେ ବାଳକ ଥିବାରୁ ଭୟ କଲେ।
ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଖଡ୍ଗ ବାହାର କଲେ ନାହିଁ। 21ଏହାପରେ
ସେବହ ଓ ସଲମନ୍ନ କହିଲେ, "ଆସ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ
ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର। ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଷ୍ୟ।
ତୁମ୍ଭେ ଏହା କରିପାରିବ।" ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ଉଠି ପଡିଲେ
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଓଟମାନଙ୍କ
ଗଳାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରହାର ସେ କାଢି ନେଲେ।

ଗିଦିୟୋନ ଗୋଟିଏ ଏଫୋଦ ତିଆରି କଲେ

22ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଦିୟନମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି,
ତେଣୁ ଆପଣ ଆମର ଶାସକ ହୁଅନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର
ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆମର ଶାସକ ଭାବେ ଚାହୁଁ।"

23କିନ୍ତୁ ଗିଦିୟୋନ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଶାସକ ହେବେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସନ
କରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୋର ପୁତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସନ
କରିବେ ନାହିଁ।"

24ଗିଦିୟୋନ ଇସ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଏହି ନିବେଦନ କରୁଅଛି: ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ନେଇଯାଇଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ କର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳ ମୋତେ ଦିଅ।"
ହାରିଥିବା ଇସ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କର ସୁବର୍ଣ୍ଣର କର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳକୁ ସେମାନେ
ନେଇଯାଇଥିଲେ।"

25ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ
ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଦେବୁ।" ପୁଣି ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ତା ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜର ଲୁଣ୍ଠିତ ନଥ ପକାଇଲେ।
26ସେଥିରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାର, ଝୁମୁକା ଓ ମିଦିୟନୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ
ପରିଧେୟ ବାଇଗଣିଆ ରଙ୍ଗର ବସ୍ତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଓଟର
ଗଳାହାର ଛଡା ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥିତ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଥର ପରିମାଣ
1,700 ଶେକଲ ସୁନା ହେଲା।

27ଗିଦିୟୋନ ଏହିସବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ଏଫୋଦ ତିଆରି
କଲେ। ସେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ଅଫ୍ରାରେ ରଖିଲେ।

କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ ହିବ୍ରୁରେ ଏହା
"ଗୋଡେଇବା।"

ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସେହି ଏଫୋଦକୁ
ଉପାସନା କଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ, ଏଫୋଦକୁ ଉପାସନା
କରି ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସି ହେଲେ।
ଏହି ଏଫୋଦ ଗିଦିୟୋନଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତି ଏକ
ଫାନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ପାପର କାରଣ
ହେଲା।

ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

28ଇଶ୍ରାୟେଲ ଅଧୀନରେ ରହିବା ପାଇଁ, ମିଦିୟନର
ଲୋକମାନେ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ। ସେମାନେ ଆଉ କିଛି ଅସୁବିଧାରେ
ପଡ଼ିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଗିଦିୟୋନ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଳିଶ
ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦେଶ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଲା।
29ଏହାପରେ ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଯିରୁବ୍ବାଲ ଯାଇ ନିଜ
ଗୃହରେ ବାସ କଲେ। 30ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ନିଜର ସତୁରିଜଣ
ସନ୍ତାନ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ କାରଣ
ତାଙ୍କର ବହୁତ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ। 31ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ଶିଖିମଠାରେ
ଏକ ଉପପତ୍ନୀ ଥିଲା। ସେହି ଉପପତ୍ନୀର ଏକ ପୁତ୍ର ଥିଲା
ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ଅବୀମେଲକ୍।
32ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଗିଦିୟୋନ ଅତ୍ୟଧିକ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ
ପହଞ୍ଚି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। ଅବୀୟେଷ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଅଫ୍ରାର
ସହରରେ ତାଙ୍କ ପିତା ଯୋୟାଶର ନିଜର କବରରେ
ଗିଦିୟୋନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା। 33ଗିଦିୟୋନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ
ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ
ରହିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ବାଲ୍ ଦେବାଦେବୀଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ
ହେଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତା ବାଲ୍ ବାରିକ୍
ନିର୍ମାଣ କଲେ। 34ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏହା ଭୁଲିଗଲେ। ଯଦିଓ ସେ
ସେମାନଙ୍କର ଚାରିପାଖରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
କରିଥିଲେ। 35ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯିରୁବ୍ବାଲର ପରିବାର
ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ରହିଲେ ନାହିଁ। ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ସେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।

ଅବୀମେଲକ୍ ରାଜା ହେଲେ

9 ଅବୀମେଲକ୍ ଥିଲା ଯିରୁବ୍ବାଲର ପୁତ୍ର। ଶିଖିମରେ ଥିବା
ନିଜର ମାମୁଁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲା। ସେ ତାଙ୍କର
ମାମୁଁମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତା'ର ମାଆର ସମସ୍ତ ପରିବାରକୁ କହିଲା।
2"ଶିଖିମ୍ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ପଚାର: 'ଯଦି ଯିରୁବ୍ବାଲ୍‌ର ସତୁରି
ପୁତ୍ର ଯାକ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଯଦି ଜଣେ
ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଶାସନ କରେ, ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ କି?
ମନେରଖ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ।'"
3ତାଙ୍କ ମାତାର ଭାଇମାନେ ଶିଖିମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏକଥା ଜଣାଇଲା ପରେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏସବୁ କଥା କହନ୍ତେ
ଅବୀମେଲକର ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗାମି ହେବାକୁ ସେମାନେ ସମ୍ମତି
ପ୍ରଦାନ କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯାହା ହେଲେ
ବି ସେ ଆମର ଭାଇ।" 4ତେଣୁ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ତାକୁ
ବାଲ୍‌ବରୀତର ମନ୍ଦିରରୁ ସତୁରି ଖଣ୍ଡ ରୂପା ନେଲା। ସେହି
ରୂପାଖଣ୍ଡରେ ଅବୀମେଲକ କେତେକ ଅଦରମାରୀ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ରଖିଲା। ଯେଉଁଆଡେ ସେ ଗଲା ସେମାନେ ତାକୁ ଅନୁସରଣ
କଲେ।
5ଅବୀମେଲକ ନିଜର ପିତୃଗୃହ ଅଫ୍ରାକୁ ଗଲା। ସେ
ତା'ର ସତୁରି ଜଣ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପଥରରେ
ହତ୍ୟା କଲା। କିନ୍ତୁ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍‌ର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ
ରଖିଲା। ତା'ର ନାମ ଯୋଥମ୍ ଥିଲା।
6ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗମାନେ ଓ ମିଲ୍ଲୋ ଗୃହ ନିବସୀଗଣ
ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ। ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଶୀଖିମରେ
ଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ନିକଟସ୍ଥ ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷମୂଳରେ ଅବୀମେଲକକୁ
ସେମାନଙ୍କର ରାଜା କଲେ।

ଯୋଥମର କାହାଣୀ

7ଯୋଥମ୍ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ନଗରର ସମସ୍ତ
ଲୋକ ଶିଖମର ନେତୃବର୍ଗ ଅବୀମେଲକକୁ ସେମାନଙ୍କର
ରାଜା କରିଛନ୍ତି। ଏକଥା ଶୁଣି ସେ ଗରିଷୀମ ପର୍ବତ ଉପରେ
ଠିଆ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ
ଶିଖିମ ନଗରର ନେତୃବର୍ଗଗଣ,

ମୋ କଥା ଶୁଣ, ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
କଥା ଶୁଣିବେ।

8ଏକ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷସବୁ ନିଜ ଉପରେ ରାଜା
ଅଭିଷେକ କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଜିତ ବୃକ୍ଷକୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର।"
9ମାତ୍ର ବୃକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ମୂଲ୍ୟବାନ୍
ତେଲ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନିତ
ହୁଅନ୍ତି। ମୁଁ କ'ଣ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଣେ ତେଣେ
ଯାଇ ମୋର ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ତେଲ ଦେବାକୁ ବନ୍ଦ
କରିଦେବି?"
10ତେଣୁ ବୃକ୍ଷମାନେ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷକୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ଆସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର।"
11କିନ୍ତୁ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "କେବଳ
ଅନ୍ୟ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ, ମୁଁ
ମୋର ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ବନ୍ଦ
କରି ଦେବି କି?"
12ଏହାପରେ ବୃକ୍ଷମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାକୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ଆସ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର।"
13କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରେ କହିଲା,
"କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ମୁଁ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେବି କି?,
ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁସି
କରେ?"
14ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ କଣ୍ଟକ ବୃକ୍ଷକୁ କହିଲେ,
"ଆସ ଆମ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କର।"
15କିନ୍ତୁ କଣ୍ଟକ ବୃକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ବାସ୍ତବରେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସକ ପାଇଁ
ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଆସ ମୋର ଛାଇରେ ବିଶ୍ରାମ ନିଅ।
ନଚେତ୍ କଣ୍ଟକ ଲତାରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ଲିବାନୋନ୍‌ର
ଏରସ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରାସ କରୁ।"

16"ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ରାଜା
କରିବାରେ ସାଧୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାଅ ଓ ଏହା କରିବା
ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ ଓ ତା'ର ପରିବାର ପ୍ରତି
ନିରପେକ୍ଷ ଦେଖାଇଥାଅ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ
ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଅ। 17ତା'ପରେ ସେହି ବିଷୟରେ
ଚିନ୍ତାକର, ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରିଥିଲେ।
ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ସେ ତା
ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ମିଦିୟନର ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
କରିଥିଲେ। 18କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପିତାଙ୍କର
ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲ। ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ସତୁରି
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପଥରରେ ହତ୍ୟା କଲ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ଶିଖିମ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା କରିଅଛ,
ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ। ସେ ହେଉଛି ମୋର ପିତାଙ୍କର
ଦାସୀ ପୁତ୍ର। 19ତେଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଯିରୁବାଲ ଓ
ତାହାର ପରିବାର ଉପରେ ସତ୍ୟ ଓ ସରଳ ବ୍ୟବହାର
କରିଅଛ, ତେବେ ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦ କରି ଓ
ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଆନନ୍ଦ କରୁ। 20କିନ୍ତୁ ଯଦି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା କରିନାହଁ, ତେବେ ଅବୀମେଲକଠାରୁ ଅଗ୍ନି
ବାହାରି ଶିଖିମ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ଓ ମିଲ୍ଲୋ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ
ମିଲ୍ଲୋ ଗୃହକୁ ଦଗ୍ଧ କରୁ। ପୁଣି ଶିଖିମ୍ ନିବାସୀ ଲୋକଗଣଠାରୁ
ଓ ମିଲ୍ଲୋ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ
ଗ୍ରାସ କରୁ।"

21ଏହାପରେ ଯୋଥମ୍ ବେର ନାମକ ସହରକୁ ଶିଘ୍ର
ପଳାଇଲା। ଯୋନାଥନ ସେଠାରେ ରହିଲା କାରଣ ସେ
ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ଥିଲା।

ଅବୀମେଲକ ଶିଖିମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

22ଅବୀମେଲକ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ତିନିବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ
କଲେ। 23ଅବୀମେଲକ ଯିରୁବାଲଙ୍କର ସତୁରି ଜଣ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ନିଜର ଭାଇ ଥିଲେ।
ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ
ସମର୍ଥନ ଦେଲେ। 24ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅବୀମେଲକ୍ ଓ
ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ୟାର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି
କଲେ। ସେଥିପାଇଁ ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗମାନେ ଅବୀମେଲକ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କଲେ। 25ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗମାନେ
ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଗୁପ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଛାଉଣୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ।
ସେମାନେ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲୁଟ୍
କଲେ। ଅବୀମେଲକ ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ।

26ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ
ନେଇ ଶିଖିମକୁ ଗଲା। ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗମାନେ ତାଙ୍କ
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

27ଶିଖିମର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ କ୍ଷେତରୁ
ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ତୋଳିଲେ। ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତିଆରି କରିବାକୁ ସେମାନେ
ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳକୁ ସେମାନେ ଚିପୁଡିଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବାକୁ
ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ନୈଶ ଭୋଜନ ଓ ପାନ
କଲେ ଓ ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ଶାପ ଦେଲେ।

28ଏଥିରେ ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ କହିଲା, "ଆମ୍ଭେ ହେଉଛୁ
ଶିଖିମ ନିବାସୀ, ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ମାନିବୁ? ସେ
କିଏ? ଆମେ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ମାନିବା? ଏହା ସତ୍ୟ ଅବୀମେଲକ୍
ହେଉଛି ଯିରୁବ୍ବାଲ୍ର ପୁତ୍ର, ନୁହେଁ କି? ଏବଂ ଅବୀମେଲକ୍
ସବୂଲ୍କୁ ତା'ର ଅଧିକାରୀ କଲା, ନୁହେଁ କି? ଆମ୍ଭେ ଶିଖିମର
ପିତା ହମୋରର ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍।
କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ଅବୀମେଲକର ସେବା କରିବୁ? 29ତୁମେ
ଯଦି ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଆଦେଶକାରୀ କର, ମୁଁ ଅବୀମେଲକଠାରୁ
ମୁକ୍ତ ପାଇଯାନ୍ତି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହନ୍ତି, 'ତୁମେ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସ।'"

30ସବୂଲ୍ ଥିଲା ଶିଖିମ୍ ନଗରର ନେତା। ସବୂଲ୍ ଜାଣିବାକୁ
ପାଇଲା ଯେ, ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ ଯାହା କହିଥିଲା ଏବଂ
ଏକଥାରେ ସେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲା। 31ସବୂଲ ଅରୁମାହରେ
ଅବୀମେଲକ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନେ
କହିଲେ,

ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ ଓ ତାହାର ଭାଇମାନେ
ଶିଖିମକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସହରକୁ ତୁମ୍ଭ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଛନ୍ତି। 32ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ
ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଆସି ଓ
ସହରର ବାହାର କ୍ଷେତରେ ଲୁଚି ରୁହ। 33ଏହାପରେ
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭାତ ହେବ, ନଗରକୁ ଆକ୍ରମଣ
କର। ସେ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେତେବେଳେ
ବାହାରି ଆସେ, ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ହେବ ସେହିପରି
କର।

34ତେଣୁ ଅବୀମେଲକ ଏବଂ ତା'ର ସୈନ୍ୟମାନେ ରାତ୍ରିରୁ
ଉଠି ନଗରକୁ ଗଲେ। ସେହି ସୈନ୍ୟମାନେ ଚାରିଟି ଦଳରେ
ଭାଗ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଶିଖିମ ନଗର ନିକଟରେ ଲୁଚି
ରହିଲେ। 35ଏବଦର ପୁତ୍ର ଗାଲ୍ ବାହାରେ ଯାଇ ନଗର
ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ଛିଡା ହେଲା ଓ ଅବୀମେଲକ ଓ ତା'ର
ଲୋକମାନେ ଲୁଚିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିଲେ।

36ଗାଲ୍ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା। ଗାଲ୍ ସବୂଲକୁ କହିଲେ,
"ପର୍ବତରୁ ଲହ୍ଲାଇ ଆସୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖ।"

କିନ୍ତୁ ସବୂଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ପର୍ବତର ଛାଇ ତୁମ୍ଭକୁ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି।"

37କିନ୍ତୁ ଗାଲ୍ ପୁଣି କହିଲା, "ଦେଖ କେତେକ ଲୋକ
ନାଭେଲ ଭୂମିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛନ୍ତି। ଆଉ ଏକ ଦଳ
ମିଓନନିମ ଆଲୋନ୍ ବୃକ୍ଷର ପଥଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି।" 38ତେଣୁ
ସବୂଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମେ ଏବେ କାହିଁକି ଦର୍ପ କରୁନାହଁ?
ତୁମ୍ଭେ କହିଥିଲ, 'ଅବୀମେଲକ କିଏ ଆମ୍ଭେ ଯେ ନିଶ୍ଚିତ
ତାହାର ଆମେ ସେବା କରିବୁ? ତୁମ୍ଭେ କଣ ଏହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ପରିହାସ କରି ନଥିଲ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର।"

39ତେଣୁ ଗାଲ୍ ଶିଖିମର ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରି
ବାହାରି ହୋଇ ଅବୀମେଲକ୍ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା। 40ଅବୀମେଲକ୍
ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡାଇ କରିଗଲେ ଏବଂ ଏହିପରି
ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ ଫାଟକରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଲର
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

41ଏହାପରେ ଅବୀମେଲକ୍ ଅରୁମାରେ ରହିଲେ। ତା’ପରେ
ସବୂଲ୍ ଗାଲ୍‌କୁ ଓ ତା’ର ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲା। ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖିମରେ ବାସ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲା ନାହିଁ।
42ପରଦିନ ଲୋକମାନେ ବାହାର ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା
ବେଳେ କେହି ଜଣେ ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ଖବର ଦେଲା।
43ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି
ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ କ୍ଷେତରେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ
ରଖିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହରରୁ
ବାହାରି ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।
44ପୁଣି ଅବୀମେଲକ୍ ଓ ତା’ର ଦଳ ପ୍ରବେଶ ଫାଟକ
ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଦଳ ବାହାରକୁ
ଦୌଡ଼ିଲେ ଏବଂ କ୍ଷେତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କଲେ। 45ଅବୀମେଲକ୍ ସେହିଦିନ ଯାକ ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ନଗରରେ ବସବାସ
କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ପୁଣି ସେ ନଗରକୁ
ସମଭୂମି କରି ତହିଁ ଉପରେ ଲବଣ ଚାଷ କଲେ।
46ଶିଖିମର ଅଟ୍ଟାଳିକାର ମାଲିକମାନେ ଏବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ।
ସେମାନେ ଏଲ୍‌ବରୀତ୍ ମନ୍ଦିରର ସବୁଠାରୁ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ
ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ।
47ଅବୀମେଲକ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ, ଶିଖିମର ସମସ୍ତ
ମାଲିକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ। 48ଏହାପରେ ଅବୀମେଲକ୍
ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସଲ୍‌ମୋନ୍ ପର୍ବତକୁ ଚଢ଼ିଲେ।
ଅବୀମେଲକ୍ କୁରାଢ଼ି ନେଇ ବୃକ୍ଷରୁ କେତେକ ଡାଳ ହାଣିଲେ।
ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଜ କାନ୍ଧରେ
ରଖିଲେ ଏବଂ ନିଜର ସଙ୍ଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଥାଶିଘ୍ର,
ମୁଁ ଯାହା କଲି ତୁମ୍ଭେ ତାହା କର।” 49ତେଣୁ ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନେ ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଓ ଏଲବେରିଥର
ମନ୍ଦିର ସୁରକ୍ଷା କୋଠରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ଗଦା
କଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ।
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଶିଖିମର ସମସ୍ତ ମାଲିକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। ସେଠାରେ ପାଖାପାଖି 1,000 ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ।

ଅବୀମେଲକର ମୃତ୍ୟୁ

50ଏହାପରେ ଅବୀମେଲକ୍ ତେବେସ ସହରକୁ ଗଲେ,
ସେଠାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ତାକୁ ଅକ୍ତିଆର
କଲେ। 51କିନ୍ତୁ ସେହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ଗଡ଼
ଥିଲା। ତେଣୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ଓ ନଗର ଲୋକମାନେ
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦକୁ ପଳାଇ ତା ଭିତରେ ନିଜକୁ ରୁଦ୍ଧକରି ଗଡ଼ର
ଛାତ ଉପରକୁ ଗଲେ। 52ତେଣୁ ଅବୀମେଲକ୍ ସେହି
ଗଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚି ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଏବଂ ତାକୁ
ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଗଡ଼ର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ। 53ସେଥିରୁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଚକିର ଉପର ପଟ
ଅବୀମେଲକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ପକାଇ ତାଙ୍କର ଖପୁରି ଭାଙ୍ଗି
ପକାଇଲା। 54ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଯୁବକକୁ ଡାକି
କହିଲା, “ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭର ଖଡ୍ଗ ବାହାର କରି ମୋତେ
ହତ୍ୟା କର। ଯେଉଁଥିପାଇଁ କେହି କହିବେ ନାହିଁ, ‘ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ
ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା।’” ତେଣୁ ତା’ର ଚାକର ତାଙ୍କୁ
ଭୁଷି ଦେଅନ୍ତେ, ମଲା। 55ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଅବୀମେଲକର
ମରଣ ଦେଖି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ।
56ଏହିପରି ଅବୀମେଲକ୍ ନିଜର ସତୁରି ଭାଇଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରି
ନିଜର ପିତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅବୀମେଲକଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ।
57ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଶିଖିମ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ
ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ଯଥାର୍ଥ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ଏବଂ
ଯିରୁବାବ୍ବଲର ପୁତ୍ର ଯୋଥମ ଦେଇଥିବା ଅଭିଶାପ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ପଡ଼ିଲା।

ବିଚାରକ ତୋଲୟ

10 ଅବୀମେଲକର ମୃତ୍ୟୁପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଉ ଜଣେ
ବିଚାରକଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ
ପଠାଇଲେ। ସେହି ବିଚାରକଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ତୋଲୟ। ସେ
ଥିଲେ ପୂୟାର ପୁତ୍ର। ଦୋଦୟର ପୁତ୍ର ପୂୟାର ଥିଲେ।
ତୋଲୟ ଥିଲେ ଇଷାଖର ପରିବାରବର୍ଗ। ଯାହାକି ଇଫ୍ରୟିମ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଶାମୀର ସହରରେ ତୋଲୟ ବାସ କଲେ।
2ତୋଲୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ ପାଇଁ ତେଇଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ବିଚାରକ
ରହିଲେ। ଏହାପରେ ତୋଲୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ
ଶାମୀରରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା।

ବିଚାରକ ଯାୟୀର

3ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ ଜଣେ ବିଚାରକଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।
ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯାୟୀର ଯେ କି ଥିଲେ ଗିଲିୟଦର
ଅଧିବାସୀ। ଯାୟୀର ଇଶ୍ରାୟେଲର ଉପରେ ବାଇଶିବର୍ଷ ଧରି
ବିଚାରକ ହୋଇ ରହିଲେ। 4ଯାୟୀରଙ୍କର ତିରିଶଟି ପୁତ୍ର
ଥିଲେ। ଯେଉଁମାନେ କି ତିରିଶଟି ଗଧର୍ଭ ଚଢ଼ିଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ତିରିଶଟି ସହର ଥିଲା। ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ
ଯାୟୀର ସହର ନାମରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାମିତ କରାଯାଇଛି।
ସେହିସବୁ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଗିଲିୟଦ ଦେଶରେ ଅଛି। 5ଯାୟୀରଙ୍କର
ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କୁ କାମୋନରେ କବର ଦିଆଗଲା।

ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

6ପୁନଃର୍ବାର ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଯାହା ମନ୍ଦ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ। ସେମାନେ ବାଲ୍
ଦେବତାଗଣ, ଅଷ୍ଟାରୋତ୍ ଦେବୀଗଣ, ଅରାମୀୟମାନଙ୍କର
ଦେବଗଣ, ସୀଦୋନୀୟମାନଙ୍କର ଦେବଗଣ, ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କର
ଦେବଗଣ, ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେବଗଣ ଓ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଦେବଗଣଙ୍କର ପୂଜା କଲେ। ସେମାନେ
ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାସୋରି ପକାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସେବା
କଲେ ନାହିଁ।
7ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ
କୋପଦୃଷ୍ଟି ହେଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଗଣଙ୍କୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପରାସ୍ତ କରାଇଲେ।
8ସେହିବର୍ଷ ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କୁ ବିନାଶ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର
କଲେ। ଅଠର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଇଶ୍ରାୟେଲମାନେ ଯେଉଁମାନେ
କି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗିଲିୟଦର ଅଞ୍ଚଳରେ

ବାସ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କଲେ।
ସେହି ଦେଶ ଯେଉଁଠାରେ ଅମୋରୀୟ୍ ବାସ କରୁଥିଲେ।
9ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଯିହୁଦା, ବିନ୍ୟାମୀନ, ଇଫ୍ରୟିମ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ ଗଲେ।
ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ କଷ୍ଟର
କାରଣ ହେଲେ।

10ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ
କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛୁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ଓ ବାଲ ଦେବତାଗଣଙ୍କର
ପୂଜା କରିଅଛୁ।"

11ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସ୍ରୀୟ ଓ ଇମୋରୀୟ, ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲି। **12**ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ
ପାଖରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲ ଯେତେବେଳେ, ସୀଦୋନୀୟମାନେ,
ଆମାଲେକୀୟମାନେ ଓ ମାୟୋନୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର
କଲେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲି।
13କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କର
ପୂଜା କଲ। ତେଣୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ମନା କରୁଅଛି। **14**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା
କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଛ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଓ
ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କୁହ। ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖ ସମୟରେ
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।"

15କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆମେ ପାପ କରିଛୁ। ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ
ଦିଅ। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର।" **16**ଏହାପରେ
ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ବିଦେଶୀ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଦୂର କରି
ଦେଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ। ଏହାପରେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଖି
ସହି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

ଯିପ୍ତହଙ୍କୁ ନେତାରୂପେ ବଛାଗଲା

17ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଗିଲୟଦରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ
ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ, ଏକତ୍ରିତ
ହେଲେ ଓ ମିସ୍ପୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
18ତା'ପରେ ଗିଲୟଦୀୟର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ
କହିଲେ, "ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଉପରେ ଯିଏ ଆକ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ନେବ। ସେ ଗିଲୟଦରେ ବାସ କରୁଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବ?"

11 ଯିପ୍ତହ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଗିଲୟଦର ପରିବାରବର୍ଗରୁ
ଜଣେ ସାହସୀ ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ
ବେଶ୍ୟାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଗିଲୟଦ ତାଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ।
2ଗିଲୟଦର ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାର କେତେକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କଲା ଏବଂ
ଯେତେବେଳେ ପୁତ୍ରମାନେ ବଡ ହେଲେ ସେମାନେ ଯିପ୍ତହକୁ
ଏହା କହି ତଡିଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପିତୃ ସମ୍ପତ୍ତିରେ
ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀର
ପୁତ୍ର।" **3**ସେଥିରେ ଯିପ୍ତହ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ
ପଳାଇ ଟୋବ୍ ଦେଶରେ ବାସ କଲା। ସେଠାରେ କେତେ
ଗୁଡ଼ିଏ ଅଗାଡ ଲୋକ ଯିପ୍ତହ ସଙ୍ଗେ ମିଳି ତାହାଙ୍କ ସହଚର
ହେଲେ।

4କିଛି ଦିନପରେ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। **5**ଯେତେବେଳେ
ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଗିଲୟଦର
ନେତୃବର୍ଗ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଯିପ୍ତହଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ଟୋବ୍ ଦେଶକୁ
ଗଲେ।

6ସେମାନେ ଯିପ୍ତହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ମୋନ
ସନ୍ତାନଗଣ ସହିତ ଯେମନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ଏଥିପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ହୁଅ।"

7ଯିପ୍ତହ ଗିଲୟଦର ପ୍ରାଚୀନ ନେତୃବର୍ଗମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବଳପୂର୍ବକ ମୋର ପିତୃଗୃହରୁ ତଡି
ଦେଇଥିଲ। ତୁମେ ମୋତେ ଘୃଣା କର। ଯେତେବେଳେ
ତୁମ୍ଭର ଅସୁବିଧା ହୁଏ, ତେବେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ମୋ
ପାଖକୁ ଆସିଛ?"

8ଗିଲୟଦର ପ୍ରାଚୀନ ନେତୃବର୍ଗ ଯିପ୍ତହକୁ କହିଲେ,
"ଏଇଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିଅଛୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୟାକରି ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆସ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କର ଏବଂ ଗିଲୟଦରେ ନେତା ହୁଅ।"

9ଏହାପରେ ଯିପ୍ତହ ଗିଲୟଦର ପ୍ରାଚୀନ ନେତୃବର୍ଗମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମୋତେ ଫେରାଇ ନେଉଛ, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ମୋତେ ସହାୟ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନେତା ହେବି।"

10ଗିଲୟଦର ପ୍ରାଚୀନ ନେତୃବର୍ଗ ଯିପ୍ତହକୁ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭେ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେମାନେ
ଆପଣଙ୍କୁ କଥା ଦେଉଛୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହାସବୁ କହିବ,
ଆମ୍ଭେମାନେ କରିବୁ।"

11ତେଣୁ ଗିଲୟଦର ପ୍ରାଚୀନ ନେତୃବର୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯିପ୍ତହ ଗଲେ। ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ
ଓ ଶାସନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ମିସ୍ପୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ।

ଯିପ୍ତହଙ୍କର ଅମ୍ମୋନ ରାଜାଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା

12ଯିପ୍ତହ ଅମ୍ମୋନୀୟର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ
କହିଲେ, "ଆମ୍ମୋନୀୟ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା
କ'ଣ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ଆସିଅଛ?"

13ଅମ୍ମୋନୀୟର ରାଜା ଯିପ୍ତହଙ୍କର ଦୂତକୁ କହିଲେ,
"ଅମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛୁ କାରଣ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଅମ୍ମୋନୀୟଙ୍କର ଭୂମିକୁ ବଳପୂର୍ବକ
ଅଧିକାର କରି ନେଇଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମିଶରରୁ
ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଅର୍ଣ୍ଣୋନଠାରୁ ଯବ୍ବୋକ୍ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ବଳପୂର୍ବକ ଅଧିକାର କଲେ ଓ ନିଜର
କରିନେଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଭୂମିକୁ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଫେରାଇ ଦିଅ।"

14ତେଣୁ ଦୂତଗଣ ଏହି ଖବର ଆଣି ଯିପ୍ତହଙ୍କୁ ଦେଲେ।
ଏହାପରେ ଯିପ୍ତହ ପୁନର୍ବାର ଅମ୍ମୋନର ରାଜା ନିକଟକୁ ଦୂତ
ପଠାଇଲେ। 15ସେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ନେଇ ଗଲେ।

ସେଥିପାଇଁ ଯିପ୍ତହ କହନ୍ତି, ମୋୟାବର ଭୂମି
କିମ୍ବା ଅମ୍ମୋନର ଭୂମି ଇସ୍ରାୟେଲ ଦ୍ୱାରା ବଳପୂର୍ବକ
ଅଧିକୃତ ହୋଇନାହିଁ। 16ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ ମିଶର ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେମାନେ
ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ। ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସୁଫ ସାଗରକୁ
ଗଲେ ଓ ତା'ପରେ କାଦେଶକୁ ଗଲେ। 17ଇସ୍ରାୟେଲ
ଇଦୋମର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ଦୂତମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇଲେ, "ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ଦେଇ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ।" ମାତ୍ର ଇଦୋମ୍ର ରାଜା
ଏକଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ପୁଣି ସେହି ପ୍ରକାର ଇସ୍ରାୟେଲ
ମୋୟାବର ରାଜା ନିକଟକୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ।
ସେ ମଧ୍ୟ ମନା କଲା। ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲ କାଦେଶରେ
ରହିଲେ।
18ଏହାପରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଇଦୋମ
ଓ ମୋୟାବ ଦେଶ ମରୁଭୂମି ଦେଇ ଗଲେ।
ସେମାନେ ମୋୟାବ ଦେଶର ପୂର୍ବକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ।
ସେମାନେ ଅର୍ଣ୍ଣୋନର ସେପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ
ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେମାନେ ମୋୟାବ ସୀମା ଭିତରେ
ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଅର୍ଣ୍ଣୋନ୍ ନଦୀ
ମୋୟାବର ସୀମା ଥିଲା।
19ଏହାପରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ହିଷ୍‌ବୋନର ଇମୋରୀୟ
ରାଜା ସୀହୋନ୍ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇଲେ, "ଆମ୍ଭକୁ
ତୁମ୍ଭର ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି
ଦିଅ।" 20କିନ୍ତୁ ସିହୋନ ନିଜର ସୀମାଦେଇ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ
ଯିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ। ସୀହୋନ୍ ନିଜର ସମସ୍ତ
ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଯହସରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ
କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 21କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀହୋନର ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତେ
ଓ ଇସ୍ରାୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଏହିପରି
ଭାବରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ
ବଳପୂର୍ବକ ଅଧିକାର କଲେ। 22ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲ
ଅର୍ଣ୍ଣୋନ ନଦୀଠାରୁ ଯବ୍ବୋକ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ
ମରୁଭୂମିଠାରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇମୋରୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ
ଭୂମି ବଳପୂର୍ବକ ଅଧିକାର କଲେ।
23ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର
ଇମ୍ମୋରୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶଠାରୁ ଜୋର
ଜବରଦସ୍ତ ତଡିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି
ଭୂମି ଦେଲେ। ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ତଡି ଦେଇ ପାରିବ?
24ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବତା ସେହି କମୋଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଯେଉଁ ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଅଧିକାର କରି ପାରିବ। ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କର ଯେଉଁ
ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର କରିବୁ।
25ମୋତେ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ମୋୟାବ ରାଜା
ସିପ୍ପୋରର ପୁତ୍ର ବାଲକଠାରୁ କିଛି କ'ଣ ଅଧିକ?
ସେ କ'ଣ କେବେ ଇସ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିଥିଲେ? ସେ କ'ଣ କେବେ ଇସ୍ରାୟେଲ ସହିତ
ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ? 26ଇସ୍ରାୟେଲ 300 ବର୍ଷ ହେଲା
ହିଷ୍‌ବୋନ୍ ତା'ର ଉପନଗରରେ ପୁଣି ଆରୋୟର ଓ
ତହିଁର ଉପନଗରରେ, ଆଉ ଅର୍ଣ୍ଣୋନ ତୀରସ୍ଥିତ
ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାସ କରୁ ଅଛନ୍ତି। ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସେସବୁ ଫେରାଇ ନ ଦେଲ?
27ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କୌଣସି ପାପ କରିନାହିଁ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଭୁଲ୍ କରିଅଛ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ସେ ଆଜି ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଓ ଅମ୍ମୋନର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କର୍ତ୍ତା
ହୁଅନ୍ତୁ।
28ତଥାପି ଅମ୍ମୋନର ରାଜା ଯିପ୍ତହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିଲେ
ନାହିଁ।

ଯିପ୍ତହର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

29ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯିପ୍ତହ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ
କଲା। ସେ ଗିଲୀୟଦ ଓ ମନଃଶି ଦେଇ ଗଲା। ସେ
ଗିଲୀୟଦ ଦେଇ ମିସ୍‌ପୀକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଅମ୍ମୋନୀୟଙ୍କ ଦେଇ
ଅତିକ୍ରମ କଲେ।
30ସେହି ସମୟରେ ଯିପ୍ତହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ମୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର ତେବେ 31ମୁଁ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ମୁଁ ନିରାପଦରେ ଫେରି ଆସିବି। ସେହି
ସମୟରେ ମୋ ଘର ଭିତରୁ ପ୍ରଥମେ ଯିଏ ମୋତେ
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିବ ସେ ତୁମ୍ଭର
ହେବ।। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି।"
32ଏହାପରେ ଯିପ୍ତହ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣ ଦେଶକୁ
ଗଲେ। ଯିପ୍ତହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଯିପ୍ତହଙ୍କୁ ସହାୟ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ।
33ଯିପ୍ତହ ଆରୋୟରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିନ୍ନୀତ ଅବେଲ-କରାମୀମ୍
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଡିଏଟି ନଗରକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ
ଅମ୍ମୋନୀମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ ହେଲେ।
34ଯିପ୍ତହ ମିସ୍‌ପୀକୁ ଗଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା
ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କର ଝିଅ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରଥମେ ବାହାରି
ଆସିଲା। ତାଙ୍କର ଝିଅ ଦାରାଦେଇ ନାଚି ନାଚି କରି
ଆସିଥିଲା। ସେ ଥିଲା ଯିପ୍ତହଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଅଲଅଳି କନ୍ୟା।
ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଯିପ୍ତହଙ୍କର ଏହି
ଝିଅ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ପୁଅଝିଅ ନ ଥିଲେ। 35ଯେତେବେଳେ
ଯିପ୍ତହ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ଯେ କି ପ୍ରଥମେ ଗୃହରୁ
ବାହାର ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ନିଜର

ପିନ୍ଧାବସ୍ତ୍ର ଚିରି ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, "ହେ ମୋର କନ୍ୟା!
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଦୁଃଖର
କାରଣ ହେଲ, କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା
ମୁଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଫେରାଇ
ନେଇପାରିବି ନାହିଁ।"
36ଯିପ୍ତହର କନ୍ୟା କହିଲା, "ହେ ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲ। ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋପ୍ରତି ସେହି ଅନୁସାରେ କର। ଆପତତଃ, ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ।"
37ସେ ଆହୁରି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲା, "କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ
ମୋ ପାଇଁ ଏହିପରି କର। ମୋତେ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇମାସ
ଏକୁଟିଆ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ତହିଁରେ ମୁଁ ମୋର ସଙ୍ଗମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ପର୍ବତମୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ନିଜର କୁମାରିତ୍ୱ ବିଷୟରେ
ବିଳାପ କରିବି।"
38ଯିପ୍ତହ କହିଲେ, "ଯାଅ ଏବଂ ସେହିପରି କର।"
ମୋତେ ଦୁଇମାସ ପାଇଁ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ତହିଁରେ ସେ ଓ
ତାହାର ସଖୀମାନେ ପର୍ବତମୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ତା'ର କୁମାରିତ୍ୱ
ବିଷୟରେ ବିଳାପ କଲେ।
39ଦୁଇମାସ ଶେଷରେ ଯିପ୍ତହର କନ୍ୟା ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ଯିପ୍ତହ ଏହିପରି କଲେ ସେ
ଯେପରି ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ।
ଯିପ୍ତହଙ୍କର କନ୍ୟା କାହାରି ସହିତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିଲେ
ନାହିଁ। ଏଣୁ ଏହା ଇସ୍ରାୟେଲର ଏକ ପ୍ରଥା ରୂପେ ରହିଗଲା।
40ପ୍ରତିବର୍ଷ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ କନ୍ୟାମାନେ ଗିଲୟଦୀୟ ଯିପ୍ତହ
କନ୍ୟାର ଦୁଃଖର ସ୍ମରଣୋତ୍ସବକୁ ବର୍ଷକେ ଚାରିଦିନ ପାଇଁ
ପାଳନ କଲେ। ଏହା ସେଠାରେ ଏକ ପରମ୍ପରା ହେଲା।

ଯିପ୍ତହ ଏବଂ ଇଫ୍ରୟିମ

12 ଇଫ୍ରୟିମ ପରିବାରବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଡାକି ଏକତ୍ରିତ କଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ
ସିଫନ୍ ସହରକୁ ନଦୀ ପାରହୋଇ ଗଲେ। ସେମାନେ
ଯିପ୍ତହକୁ କହିଲେ, "ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବା ପାଇଁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ କାହିଁକି ଡାକିଲ ନାହିଁ? ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭ ଘରକୁ ପୋଡିଦେବୁ।"
2ଯିପ୍ତହ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ମୋର ଓ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ବଡ ବିବାଦ ଥିଲା।
ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଥିଲି କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସିଲ
ନାହିଁ। **3**ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲନାହିଁ। ଏଥିଯୋଗୁ
ମୁଁ ମୋର ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇଲି। ମୁଁ ନଦୀ ପାରହୋଇ
ଅମ୍ମୋନୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗଲି। ସଦାପ୍ରଭୁ
ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସହାୟ ହେଲେ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି କାହିଁକି ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ଆସିଲ?"
4ଏହାପରେ ଯିପ୍ତହ ଗିଲୟାଦର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରିତ କରାଇଲେ। ଏବଂ ଇଫ୍ରୟିମ, ଇଫ୍ରୟିମ ପରିବାରବର୍ଗ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଗିଲୟଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଅପମାନିତ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ କହିଥିଲେ, "ହେ ଗିଲୟଦର
ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଫ୍ରୟିମ ଓ ମନଃଶିର ମଧ୍ୟରେ
ବାସ କରୁଥିବା ଇଫ୍ରୟିମର ଶରଣାର୍ଥି।" ଗିଲୟାଦର ଲୋକମାନେ
ଇଫ୍ରୟିମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।
5ଗିଲୟଦର ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନକୁ
ନିଜ କବଳକୁ ନେଇଗଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ
ପାର ହୁଅନ୍ତି। ଇଫ୍ରୟିମର କୌଣସି ପଳାତକ ଲୋକ ନଦୀ
ପାର ହୋଇ ଯିବାକୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ନଦୀପାର ହେବାକୁ
ଦିଅ।" ଗିଲୟଦର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଇଫ୍ରୟିମ ଲୋକ?" ଯଦି ସେ କହେ "ନାଁ,"
6ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ 'ଶିବ୍ବୋଲେତ୍।'" ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା
ପାଇଁ କହନ୍ତି। ଇଫ୍ରୟିମର ଲୋକମାନେ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ଠିକ୍
ଭାବେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହାର
ଭୁଲ୍ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, "ସିବ୍ବୋଲେତ୍", କାରଣ ସେ
ଶବ୍ଦଟିକୁ ସେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ।
ସେମାନେ ଏହିପରି ତାଙ୍କୁ କରାୟତ୍ତ କଲେ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ
କୂଳରେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନେ
ମୋଟ୍ 42,000 ଲୋକ ଇଫ୍ରୟିମରେ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିଥିଲେ। **7**ଯିପ୍ତହ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଛଅ ବର୍ଷଧରି ବିଚାରକ
ରହିଲେ। ଏହାପରେ ଗିଲୟଦଠାରେ ଯିପ୍ତହ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଗିଲୟଦରେ କବର ଦିଆଗଲା।

ବିଚାରକ ଇବସନ୍

8ଯିପ୍ତହଙ୍କ ପରେ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଲୋକ
ବିଚାରକ ହେଲେ ତାଙ୍କ ନାମ ଇବସନ୍। ସେ ଥିଲେ
ବୈଥଲେହମ ସହରର ଲୋକ। **9**ଇବସନ୍‌ଙ୍କର ତିରିଶଟି ପୁତ୍ର
ଓ ତିରିଶଟି କନ୍ୟା ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ତିରିଶ କନ୍ୟାଙ୍କୁ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେଲେ, ଯେଉଁମାନେ
ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ ନଥିଲେ। ସେ ତିରିଶଟି କନ୍ୟାକୁ ମନୋନୀତ
କଲେ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ,
ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନଥିଲେ। ଇବସନ୍ ସାତବର୍ଷ
ଧରି ଇସ୍ରାୟେଲର ବିଚାରକ ହୋଇ ରହିଲେ, **10**ଯେତେବେଳେ
ଇବ୍‌ସନ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେ ବୈଥଲେହମ୍‌ରେ କବର
ନେଲେ।

ବିଚାରକ ଏଲୋନ୍

11ଇବ୍‌ସନ୍‌ଙ୍କ ପରେ ଏଲୋନ୍ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ
ବିଚାରକ ହେଲେ। ସେ ଥିଲେ ସବୂଲୂନ୍ ପରିବାରବର୍ଗର
ଲୋକ। ସେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଦଶବର୍ଷ ବିଚାରକ
ରହିଲେ। **12**ଏହାପରେ ଏଲୋନ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ
ସବୂଲୁନ୍ ପରିବାରବର୍ଗ ଆୟାଲୋନରେ କବର ଦିଆଗଲା।

ବିଚାରକ ଅବ୍‌ଦୋନ

13ଏଲୋନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ ହିଲ୍ଲେଲର ପୁତ୍ର ଅବ୍‌ଦୋନ୍
ଇସ୍ରାୟେଲର ବିଚାରକ ହେଲେ। ସେ ପିରିୟାଥୋନ ସହରର

ଥିଲେ। **14**ଅବ୍ଦୋନ୍‌ଙ୍କର ଚାଳିଶଟି ପୁତ୍ର ଓ ତିରିଶଟି ନାତି
ଥିଲେ। ସେମାନେ ସତୁରିଟି ଗଧ ଉପରେ ସବାର ହେଉଥିଲେ।
ସେ ଆଠ ବର୍ଷଧରି ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
15ଏହାପରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅମାଲେକୀୟ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇଫ୍ରୟିମ ଦେଶସ୍ଥ ପିରିୟାଥୋନରେ
କବର ଦିଆଗଲା।

ଶାମ୍‌ଶୋନଙ୍କର ଜନ୍ମ

13 ପୁନର୍ବାର ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ସେହିପରି
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ କଲେ। ତେଣୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ
ଯାଏ ସମର୍ପଣ କଲେ।

2ଏହାପରେ ସରୟନବାସୀ ଜଣେ ଲୋକ ଯାହାର ନାମ
ଥିଲା ମାନୋହ। ତାଙ୍କର ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲା
ବନ୍ଧ୍ୟା। କାରଣ ସେ କୌଣସି ପିଲାକୁ ଜନ୍ମ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ
ଥିଲା। **3**ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୋହର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ। ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଯାଏ ପିଲା ଜନ୍ମ କରି ନାହଁ।
ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ହେବ ଏବଂ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ
ଦେବ। **4**ତୁମେ କଦାପି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଦକ
ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଅଶୁଚି*
ସାମଗ୍ରୀ ଖାଇବ ନାହିଁ। ସାବଧାନ ହୁଅ। **5**ଏହା କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭବତୀ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ
ଦେବା ପାଇଁ ଯାଉଛ। ତା'ର ମସ୍ତକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ।
ସେ ଗର୍ଭରେ ଥିଲା ସମୟରୁ ନାସରୀୟ* ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହୋଇଅଛି। ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କବଳରୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ।"

6ଏହାପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଜଣଙ୍କ ତା'ର ସ୍ୱାମୀକୁ
କହିଲା ଯାହା ସବୁ ଘଟିଗଲା। ସେ କହିଲା, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଜଣେ ଲୋକ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଯିଏକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦୂତପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ସେ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ।
ସେ କେଉଁଠୁ ଆସିଥିଲେ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରି ପାରିଲି ନାହିଁ।
କିମ୍ବା ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ମୋତେ କହିଲେ ନାହିଁ। **7**କିନ୍ତୁ
ସେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ହେବ ଏବଂ ଏକ
ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେବ। ତେଣୁ ତୁମେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କିମ୍ବା
ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଅଶୁଚି
ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କାରଣ ଶିଶୁଟିକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ସମର୍ପଣ କରାଯିବ। ସେ ଜନ୍ମରୁ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ନାସରୀୟ ହେବ।'"

8ଏହାପରେ ମନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା, "ହେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଅ। ଯେଉଁ ପିଲା ଜନ୍ମ ନେବ
ଆମ୍ଭେ ତା ପାଇଁ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବୁ। ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଶିଖାନ୍ତୁ।"

9ପରମେଶ୍ୱର ମନୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ସେହି
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ପାଖକୁ
ଆସିଲେ, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣଙ୍କ ଯେତେବେଳେ କ୍ଷେତରେ ତାଙ୍କ
ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିନା ଏକା ଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଦୂତ ତାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। **10**ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ
ନିକଟକୁ ଶିଘ୍ର ଦୌଡି ଗଲେ ଓ କହିଲେ, "ସେ ଲୋକ
ପୁନର୍ବାର ଦେଖା ଦେଲା? ସେଦିନ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ
ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ।"

11ମନୋହ ଉଠି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ।
ଏବଂ ମନୋହ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଆପଣ ସେହି ଲୋକ
ଯିଏକି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆଗରୁ ଦେଖା ଦେଇଥିଲେ?"

ଦୂତ ଜଣଙ୍କ କହିଲେ "ହଁ ମୁଁ।"

12ତେଣୁ ମନୋହ କହିଲେ, "ଯେବେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ
ପୂରଣ ହେଉଛି, ବାଳକର ଜୀବନ ପ୍ରତି କିପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ? ସେ କ'ଣ କରିବ?"

13ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ମନୋହକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯାହା
କହିଲି, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍। **14**ସେ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କିମ୍ବା କୌଣସି ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାନ କରିବା ଉଚିତ୍
ନୁହେଁ। ସେ କୌଣସି ଅଶୁଚି ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍
ନୁହେଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ
ପାଳନ କରନ୍ତୁ।"

15ଏହାପରେ ମନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆପଣ ଆମ୍ଭ ସହିତ କିଛି ସମୟ ରହନ୍ତୁ।
ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯୁବାଛେଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ।"

16ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ମନୋହଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଅଟକାଇ ରଖିଲେ ବି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବି
ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଇଚ୍ଛାକର ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିପାର।" ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଦୂତ ଏକଥା ମନୋହ ଜାଣି ନ ଥିଲା।

17ଏହାପରେ ମନୋହ ପଚାରିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ, "ଆପଣଙ୍କର
ନାମ କ'ଣ? ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରିବୁ।"

18ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ ନାମ
କାହିଁକି ପଚାରୁଛ? ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ।"

19ଏହାପରେ ମନୋହ ଏକ ଛେଳି ଓ ତହିଁର ଶସ୍ୟ
ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା, ଏବଂ ସେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ମନୋହ ଓ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ
ଦେଖୁଥିଲେ। **20**ମନୋହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ କ'ଣ ସବୁ
ଘଟୁଛି ତାହା ଦେଖୁଥାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ
ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଅଗ୍ନି
ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଏହାପରେ ସେହି ଦମ୍ପତ୍ତି ଭୂମିରେ ପଡିଗଲେ। **21**ବାସ୍ତବରେ
ମନୋହ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଦୂତ। ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଆଉ ମନୋହ ଓ
ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କେବେ ପୁଣି ଦେଖା ଦେଲେ ନାହିଁ।

ଅଶୁଚି ... ଅଗ୍ରହଣିୟ କେତେଗୁଡିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ। ଦେଖନ୍ତୁ ଲେବୀୟ 11-15, ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ପୁରାତନ ନିୟମ।

ନାସରୀୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା, ଦେଖନ୍ତୁ ଗଣନା ପୁସ୍ତକ 6:1-21 ନାସରୀୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ବିଧି।

22ମନୋହ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହଲେ, "ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଦର୍ଶନ ପାଇଲୁ। ଆମ୍ଭେ ନଶ୍ଚିତ ମରବା!"
23କନ୍ତୁ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ
ମାରବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ମାରବାକୁ ଚାହିଁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭର ହୋମବଳ ଓ
ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନ ଥାନ୍ତେ। ସେ ଆମ୍ଭକୁ
ଏପର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ଓ
ଏହସବୁ କଥା କହ ନଥାନ୍ତେ।"
24ଏହାପରେ ସେହ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣଙ୍କ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ
ଦେଲା। ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ରଖିଲେ। ଶାମ୍ଶୋନ୍
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 25ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଆତ୍ମା ତା'ର ଅନ୍ତରରେ କାମ କରବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା,
ଯେତେବେଳେ ସେ ମହନୀ-ଦାନରେ ଥିଲା, ଯାହାକ ସରୟ
ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲ ନଗର ଦ୍ୱୟ ମଧରେ ଥିଲା।

ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କର ବବାହ

14 ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତିମ୍ନାକୁ ଯାଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ମଧରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ
ଦେଖିଲେ। 2ସେ ଗୃହକୁ ଫେର ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏକଥା
କହଲେ, "ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ କନ୍ୟା ତିମ୍ନାନରେ ଦେଖିଅଛ। ମୁଁ
ତାଙ୍କୁ ବବାହ କରବାକୁ ଚାହେଁ।"
3ତାଙ୍କର ପିତା ମାତା ତାଙ୍କୁ କହଲେ, "ଆମର ସମ୍ପର୍କୀୟ
ମଧରେ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବାକୁ କନ୍ୟା ନାହାନ୍ତି
ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅସୁନ୍ନତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଜଣକୁ ସ୍ତ୍ରୀ
କରବ?"
କନ୍ତୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋତେ ସେହ
ଯୁବତୀ ଆଣି ଦଅ? ମୁଁ କେବଳ ସେହ ଯୁବତୀକୁ ବବାହ
କରବାକୁ ଚାହେଁ।" 4ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କର ପିତାମାତା ଜାଣିପାରଲେ
ନାହିଁ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହପର ଯୋଜନା କରଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ସୁଯୋଗ ଖୋଜୁଥିଲେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଏକ କାରଣ
ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେହ ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିଲେ।
5ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତାଙ୍କର ପିତା ମାତାଙ୍କ ସହତ ତିମ୍ନାକୁ
ଗଲେ। ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ନକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ମାତ୍ରେ
ଏକ ଯୁବା ସିଂହ ଗର୍ଜ୍ଜନ କର ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଉପରକୁ କୁଦା
ମାରଲା। 6ଶାମ୍ଶୋନ୍ ନକଟକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଆସିବା
କ୍ଷଣି ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏହାପରେ ସେ
ଖାଲ ହାତରେ ଛେଳ ଛୁଆକୁ ଚରଲା ପର ସେହ ସିଂହକୁ
ଚର ବଦୀର୍ଣ୍ଣ କର ପକାଇଲେ। ସେ କ'ଣ କରଛନ୍ତି, ସେ
ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ କଛ ସେ ବଷୟରେ କହଲେ ନାହିଁ।
7ଏହପର ଭାବରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ନଗରକୁ ଯାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟ
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ସହତ କଥା ହେଲେ। ସେହ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି
ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କଲା। 8କଛ ଦନ ପରେ, ସେ ସେହ
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ବବାହ କରବାକୁ ଆସିଲେ। ସେହ ରାସ୍ତାରେ
ସେ ସେହ ମୃତ ସିଂହର ଶରୀରକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ
ଦେଖିଲେ ଯେ, କଛ ମହୁମାଛ ସେଥିରେ ମହୁ ଫେଣା
ତିଆର କରଛନ୍ତି। 9ଶାମ୍ଶୋନ୍ ହାତରେ କଛ ମହୁ ସେଥିରୁ
ଆଣିଲେ। ମହୁ ଖାଇଖାଇ ଯିବା ବାଟରେ ସେ ତାଙ୍କ
ପିତାମାତାଙ୍କ ନକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ କଛ ମହୁ
ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ। ସେ ଏଥିରୁ ବହୁତ ଖାଇଲେ। କନ୍ତୁ
ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଏହ ମହୁ ଏକ ମୃତ ସିଂହର ଶରୀରରୁ ଅଣା
ଯାଇଛ ବୋଲ କଛ କହଲେ ନାହିଁ।
10ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କର ପିତା ସେହ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ
ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ। ଏପର ପ୍ରଥା ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ
ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ଭୋଜି ଦେଲେ। 11ସେମାନେ
ଶାମ୍ଶୋନ୍କୁ ଦେଖିବା ପରେ ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରହବା
ପାଇଁ ତିରଶ ଜଣ ମିତ୍ର ଆଣିଲେ।
12ଏହାପରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେହ ତିରଶ ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ରହସ୍ୟାବୃତ ପ୍ରଶ୍ନ କହବାକୁ
ଚାହେଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଏହ ଭୋଜିର ସାତଦନ
ମଧରେ ତହିଁର ଅର୍ଥ ବାହାର କର ମୋତେ ଜଣାଇବ।
ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ତିରଶ ରେଶମବସ୍ତ୍ର ଓ ତିରଶ
ଯୋଡା ପୋଷାକ ଦେବ। 13ଯଦ ତୁମ୍ଭେ କେହ ଉତ୍ତର
ବାହାର କର ନ ପାର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ
ତିରଶଟି ମସିନା ବସ୍ତ୍ର ଓ ତିରଶଟି ସାଜ ପୋଷାକ ଦେବ।"
ତେଣୁ ସେହ ତିରଶ ଜଣ ଲୋକ ପଚାରଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ପ୍ରହେଳିକା କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛୁ।"
14ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହ ପ୍ରହେଳିକା
ଶୁଣାଇଲେ। ଖାଦକଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ବଳବାନ୍ଠାରୁ ମିଷ୍ଟତା
ନର୍ଗତ ହେଲା।

ମାତ୍ର ସେମାନେ ତିନଦନ ଯାଏ ପ୍ରହେଳିକାର ଅର୍ଥ
ଜଣାଇ ପାରଲେ ନାହିଁ।

15କନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଦନ
ଦନରେ ବାହାର କର ପାରଲେ ନାହିଁ। ଚତୁର୍ଥ ଦନରେ*
ସେମାନେ ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହଲେ, ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନର
ଉତ୍ତର ଜାଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କୁହ, ନହେଲେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଗୃହକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ
କରବୁ। "ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗରୀବ କରବା ପାଇଁ ନମନ୍ତ୍ରଣ
କଲ କ?"
16ଶାମ୍ଶୋନ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ତା'ର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନକଟକୁ ଗଲା ଏବଂ
ସେଠାରେ ଅତିଶୟ କ୍ରନ୍ଦନ କରବାକୁ ଲାଗିଲା, ସେ କହଲା,
"ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଘୃଣା କର! ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ
ନାହିଁ! ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରହେଳିକା ଶୁଣାଇଲ,
ଯାହାକ ମୋତେ ତୁମେ ବୁଝାଇ ନାହିଁ।" ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତାଙ୍କୁ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ମୋର ପିତା ମାତାଙ୍କୁ କହନାହିଁ,
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କାହିଁକ ମୁଁ କହବ?"
17ଶାମ୍ଶୋନ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାତଦନ ଯାକ କାନ୍ଦିଲା।
ତେଣୁ ଶେଷରେ ଭୋଜୀର ସପ୍ତମ ଦନରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍
ପ୍ରହେଳିକାର ଉତ୍ତର ତାଙ୍କୁ କହଲେ। ସେ ଉତ୍ତରଟି ତାଙ୍କୁ

ଚତୁର୍ଥ ଦନରେ ଏହା ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ, ହିବ୍ରୁରେ ସପ୍ତମ ଦନରେ ବୋଲ ଲେଖା ଅଛ।

କହିଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା।
ତା'ପରେ ସେ ଯାଇ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଉତ୍ତର
କହିଦେଲା।
18ତେଣୁ ସପ୍ତମ ଦିନର ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଭୋଜିର
ଶେଷ ଦିନ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ଉତ୍ତର କହିଦେଲେ,

"ମଧୁଠାରୁ ମଧୁର ଆଉ କ'ଣ? ସିଂହଠାରୁ ଅଧିକ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିଏ?"

ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଯଦି ତୁମେ ମୋର ଗାଈରେ ହଳ କରି ନଥାନ୍ତ,
ମୋର ପ୍ରହେଳିକାର ଉତ୍ତର ଦେଇପାରି ନଥାନ୍ତ।"

19ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଏଥିରେ ବହୁତ ରାଗିଗଲେ। ତାଙ୍କ ଉପରକୁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ଆସିଲେ। ସେ
ଅସ୍କିଲୋନକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ତିରିଶ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
ସେ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ପ୍ରହେଳିକାର ଅର୍ଥକାରୀମାନଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ା ବସ୍ତ୍ର ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ତା'ର କ୍ରୋଧ
ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବାରୁ, ସେ ଆପଣାର ପିତୃଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ।
20ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନେଲେ ନାହିଁ।
ବିବାହରେ ତାଙ୍କର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୁର
ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ।

ଶାମ୍ଶୋନ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା କଲେ

15 ଅମଳ ସମୟରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ଛେଳି
ଉପହାର ଧରି ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ
ଏବଂ ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇପାରେ
କି?"
କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ତା'ର ପିତା ଶାମ୍ଶୋନ୍‌କୁ ଯିବାକୁ
ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ। 2ତାଙ୍କର ପିତା ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘୃଣା
କର। ଏଣୁ ମୁଁ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଲି। ତା'ର ସାନ
ଭଉଣୀ ତାଠାରୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କର।"
3କିନ୍ତୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ
ଦୁଃଖ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭଲ କାରଣ ମିଳିଗଲା।
ମୋତେ ଆଉ କୌଣସି ଲୋକ ଦୋଷାରୋପ କରିପାରିବେ
ନାହିଁ।"
4ଏହାପରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ 300 ବିଲୁଆ ଧରି ଯୋଡ଼ା
ଯୋଡ଼ା କରି ଗୋଟିଏର ଲାଙ୍ଗୁଡ଼କୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ରେ
ବାନ୍ଧି ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଯୋଡ଼ାଏ ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ରେ
ଏକ ମଶାଲ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ। 5ତହୁଁ ସେ ମଶାଲ ଜଳାଇ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବଢ଼ନ୍ତା କ୍ଷେତ ମଧ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି
ଦେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶସ୍ୟବିଡ଼ାର କ୍ଷେତ
ଦେଇ, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଏବଂ ଅଲିଭ୍ କ୍ଷେତ ଦେଇ ଗଲେ,
ସବୁକିଛି ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ ହୋଇଗଲା।
6ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, "ଏପରି କିଏ
କଲା?"
କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଯେ କି
ତିମ୍ନୀୟର ଜ୍ୱାଇଁ ଏପରି କରିଅଛି। ସେ ଏପରି କରିଛନ୍ତି
କାରଣ ତାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ଶାମ୍ଶୋନ୍‌ଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର
ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେଇ ଦେଲେ।" ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ
ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର ପିତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ।
7ଶାମ୍ଶୋନ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ମୋ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ
ପ୍ରତିଶୋଧ ନ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଚୁପ୍ ହେବି ନାହିଁ।"
8ଏହାପରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।
ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏବଂ
ଏହାପରେ ସେ ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ ଯେଉଁ
ଗୁମ୍ଫାରେ ନାମ ଥିଲା ଏଟମ ଶୈଳ।
9ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯାଇ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଛାଉଣୀ
ସ୍ଥାପନ କରି ଲିହୀରେ ବ୍ୟାପି ରହିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟ
ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେଠାରେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 10ସେମାନଙ୍କର
ସୈନ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଲେ,
ଯିହୁଦା ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟଗଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଆମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ?"
ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କୁ
ନେବା ପାଇଁ ଆସିଅଛୁ। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଆମର ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ
ଚାହୁଁ। ସେ ଆମ୍ଭର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କଲେ, ଆମ୍ଭେ
ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ଚାହୁଁ।"
11ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର 3,000 ପରିବାରବର୍ଗ ଶାମ୍ଶୋନ୍‌ଙ୍କ
ଏଟମ ଶୈଳର ଗୁମ୍ଫା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣି ନାହିଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ହେଉଛନ୍ତି
ଆମର ପ୍ରଭୁ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ କି କର୍ମ କଲ?"
ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେ "ସେମାନେ
ମୋ ପାଇଁ ଯେପରି କଲେ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସେହିପରି
କଲି।"
12ଏହାପରେ ସେମାନେ ଶାମ୍ଶୋନ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭେମାନେ ଆସିଛୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାନ୍ଧି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେବୁ।"
ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଯିହୁଦା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ହତ କରିବ ନାହିଁ।"
13ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ରାଜିଅଛୁ। ଆମ୍ଭେ କେବଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଧରିବୁ ଏବଂ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ
ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବୁ। ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ
ହତ୍ୟା କରିବୁ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ସେମାନେ ଦୁଇଟି ନୂତନ
ରସିରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍‌କୁ ବାନ୍ଧି ଶୈଳ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ।
14ସେ ଯେତେବେଳେ ଲିହୀ ରାଜ ପ୍ରାସାଦରେ ପହଞ୍ଚିଲେ,
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ
ଖୁସିରେ ଜୟ ଜୟ ଧ୍ୱନି କରୁଥିଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ
ଉପରକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା, ସେ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ। ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଦୌଡ଼ିକୁ ଛିଣ୍ଡାଇ
ଦେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଦଉଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ମିଳାଇ ଗଲାପରି ଏବଂ
ପୋଡ଼ାସୂତା ପରି ଝରି ପଡ଼ିଲା। 15ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଗୋଟିଏ

ଗଧର କଞ୍ଚା ଥୋମଣି ପାଇଲେ ସେ ସେଥିରେ ସେଠାରେ
ଥିବା 1,000 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
16ଏହାପରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ କହଲେ,

"ଗଧର ହନୁହାଡ ଫୁଙ୍ଗି ମୁଁ 1,000 ପୁରୁଷ
ପଦାକଲି!"

17ଯେତେବେଳେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଏକଥା କହଲେ, ତା'ପରେ
ସେ ଗଧର ହନୁହାଡକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ, ଏହାପରେ ସେହ
ସ୍ଥାନର ନାମ ଗ୍ଭମତ୍ ଲହ* (ଥୋମଣିଗିରି) ରହଲା।
18ଶାମ୍ଶୋନ୍ ବହୁତ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନବେଦନ କଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ, ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ମହତ ବଜୟ ଦଅ। ଏବେ ମୁଁ ଶୋଷରେ ମରୁଛ।
ମୁଁ ଅସୁନ୍ନତ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡବାକୁ ଯାଉଛ, ତେଣୁ
ମୋତେ ରକ୍ଷା କର।"
19ପରମେଶ୍ୱର ଲହସ୍ଥିତ ଏକ ଖୋଲ ବଦର୍ଣ୍ଣ କରବାରୁ
ତହିଁରୁ ଜଳ ନର୍ଗତ ହେଲା। ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେହ ଜଳ ପାନ
କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତ ଫେର ଆସିଲା। ସେ ଏହ ସ୍ଥାନର
ନାମ ଐନ୍ହକ୍କୋରୀ* ଦେଲେ। ଯାହାକ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲହରେ ଅଛ।
20ତେଣୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ
ବିଗ୍ଚରକର୍ତ୍ତା ହୋଇ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହଲେ। ଯାହାକ
ଥିଲା ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସମୟ କାଳ ଥିଲା।

ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଘସାକୁ ନଗରକୁ ଗଲେ

16 ଦନେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଘସାରେ ଥିବା ଏକ ବେଶ୍ୟା
ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ତା'ର ସହତ ଗ୍ଭତ୍ରିଯାପନ
କରବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ। 2କେହ ଜଣେ ଘସୀୟ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହଲେ ଯେ, "ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେହ ସ୍ଥାନକୁ
ଯାଇଥିଲେ।" ସେମାନେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରବାକୁ
ଗ୍ଭହିଁଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସେ ସହରକୁ ଘେର ଗଲେ।
ସେମାନେ ଗ୍ଭତ୍ରି ତମାମ ଚୁପ୍ଚାପ୍ ନଗର ଫାଟକ ନକଟରେ
ଲୁଚ ରହଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ,
"ସକାଳ ହେଲେ ଆମେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରବା।"
3କନ୍ତୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସେ ବେଶ୍ୟା ପାଖରେ ମଧ ଗ୍ଭତ୍ରି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହଲେ ଓ ମଧ ଗ୍ଭତ୍ରିରେ ନଗର ଫାଟକ ଭାଙ୍ଗି
ବାହାର ଆସିଲେ। ସେ ସେଗୁଡକୁ କାନ୍ଥରୁ ଓ ଦୁଇ
ବାଜୁବନ୍ଧରୁ ଉପାଡ ପକାଇଲେ। ସେ ଫାଟକର ଦୁଇଟି
ଖମ୍ବକୁ ତା'ର ବାଜୁବନ୍ଧକୁ ହବ୍ରୋଣ ପର୍ବତ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ।

ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଓ ଦଲୀଲା

4ଏହାପରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଦଲୀଲା ନାମକ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକର ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ଗଲେ। ଯେ କ ଥିଲା ସୋରେକ୍
ଉପତ୍ୟକାର ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ।
5ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନେତୃବର୍ଗମାନେ ସେହ ସ୍ତ୍ରୀ ନକଟକୁ
ଆସି ତାହାକୁ କହଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବାକୁ ଗ୍ଭହୁଁ ସେ
କେଉଁଠାରୁ ବଳ ପାଉଛ, ତୁମେ ଚତୁରତାର ସହ ତାଙ୍କ
ପାଖରୁ ଏହ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ଆଦାୟ କର। ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବାକୁ
ଗ୍ଭହୁଁ, ତାକୁ କପର କାବୁ କରହେବ। ଯାହାଫଳରେ ଆମ୍ଭେ
ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବନ୍ଦିକର ପାରବୁ। ଯଦ ତୁମ୍ଭେ ଏହା
କରପାରବ ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ 1,100
ଲେଖାଏଁ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଦେବୁ।"
6ତେଣୁ ଦଲୀଲା ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କହଲା, "ଦୟାକର କୁହ
କଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଶକ୍ତଶାଳୀ କରୁଛ, କପର ଭାବରେ ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ବାନ୍ଧି ପାରବ?"
7ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହଲେ, "ଯାହା କେବେ
ଶୁଷ୍କ ହୋଇନାହିଁ। ଏପର ସାତଟା କଞ୍ଚାତନ୍ତରେ ଯେବେ
ସେମାନେ ମୋତେ ବାନ୍ଧିବେ। ତେବେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ
ଅନ୍ୟ ଲୋକପର ହୋଇ ଯିବ।"
8ଏହାପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ଅଶୁଷ୍କ ସାତଟା
କଞ୍ଚାତନ୍ତ ଆଣି ସେହ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଦେଲେ। ସେଥିରେ
ସେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲା। 9ସେ ସମୟରେ କେତେକ
ଲୋକ ପରବର୍ତ୍ତୀ କୋଠରୀରେ ଲୁଚ ରହଲେ। ତେଣୁ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ କହଲା, "ଶାମଶୋନ୍! ବର୍ତ୍ତମାନ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତ!" କନ୍ତୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଅନାୟାସରେ
ଧନୁର ଗୁଣକୁ ଛଣ୍ଡାଇ ଦେଲେ। ଅଗ୍ନି ଝାସ ପାଇଥିବା ଦଉଡ
ଛଣ୍ଡିଗଲା। ଏହପର ସେମାନେ ତାଙ୍କର ବଳର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ
ଜାଣି ପାରଲେ ନାହିଁ।
10ଏହାପରେ ଦଲୀଲା ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କହଲା, "ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ବୋକା ବନେଇଲ ଓ ମିଥ୍ୟା କହଲ। ଏବେ ତୁମ୍ଭେ
କେଉଁଥିରେ ବନ୍ଧାଯାଇପାର କୁହ।"
11ତହିଁରେ ସେ ତାକୁ କହଲେ, "ଯେଉଁ ରଜ୍ଜୁରେ
କୌଣସି କର୍ମ କରାଯାଇ ନାହିଁ। ଏପର ନୂତନ ରଜ୍ଜୁ
ଦୌଡ଼ରେ ମୋତେ ବାନ୍ଧିଲେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଅନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ପର ହୋଇଯିବ।"
12ତେଣୁ ଦଲୀଲା ନୂତନ ରଜ୍ଜୁ ନେଇ ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲା।
ସେତେବେଳେ ଅକ୍ରଆର କରବାକୁ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ଲୋକମାନେ
ପରବର୍ତ୍ତୀ କୋଠରୀରେ ଲୁଚ ରହଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ
କହଲା, "ଶାମ୍ଶୋନ୍! ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ନମନ୍ତେ ଆସିଛନ୍ତ।"
କନ୍ତ ସେ ଖଣ୍ଡେ ସୂତାପର ନଜର ବାହୁ ଉପରେ ଥିବା
ରଜ୍ଜୁସବୁକୁ ଛଣ୍ଡାଇ ପକାଇଲେ।
13ଏହାପରେ ଦଲୀଲା ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କହଲେ, "ତୁମେ
ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ନର୍ବୋଧ ବନେଇଲ ଓ ମିଛ କହଲ!
ତୁମ୍ଭେ କାହିଁରେ ବନ୍ଧାଯାଇପାର, ମୋତେ କୁହ।"
ତହିଁରେ ସେ ତାକୁ କହଲେ, "ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ବୁଣା
ଯାଉଥିବା ସୂତାରେ ମୋର ମସ୍ତକର କେଶରେ ସାତ ବେଣୀ
ବୁଣିବ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ପିନ୍ରେ ଜୋରରେ ବାନ୍ଧିବ,
ତେବେ ମୁଁ ସାଧାରଣ ମଣିଷପର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବ।"
14ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ବାଳକୁ
ଗୋଟିଏ ସୂତା ବାହାର କର ସାତଟି ବେଣୀ କଲା ଏବଂ
ଗୋଟିଏ ତମ୍ବୁ ଖିଲରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ

ଗ୍ଭମତ୍ ଲହ ଏହାର ଅର୍ଥ ହନୁହାଡ ପର ଉଚ୍ଚା।
ଐନ୍ହକ୍କୋରୀ ଏହାର ଅର୍ଥ ଯିଏ ଡାକେ ତା'ର ଝର।

ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ଶାମ୍ଶୋନ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ
ଆସିଛନ୍ତି।" ତେଣୁ ସେ ଖିଲକୁ, ସୂତାକୁ ଓ ତନ୍ତକୁ ଉପାଡ଼ି
ପକାଇଲେ।
15ଏହାପରେ ଦଲୀଲା ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମେ ପୁଣି
ଥରେ ମୋତେ କହିଲ, ତୁମ୍ଭେ କପଟ କହିପାରୁଛ, 'ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ପାଏ,' ତୁମେ କେତେବେଳେ ହେଲେ ମୋତେ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ? ତୁମ୍ଭର ମହାବଳ କେଉଁଥିରେ ଅଛି
ମୋତେ କହି ନାହଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତିନିଥର ଯାକ ବୋକା
ବନାଇଲ।" 16ଦିନପରେ ଦିନ ସେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ଏତେ
ତିରସ୍କାର କଲା ଓ ଚାପ ପକାଇଲା ଯେ, ସେ ଏତେ ବିରକ୍ତ
ହୋଇଗଲେ ଯେ, ନିଜେ ମରିଗଲେ ବୋଲି ସେ ଅନୁଭବ
କଲେ। 17ଶେଷରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତକଥା ତାଙ୍କୁ
ଜଣାଇଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ ହୋଇଥିଲି। ମୁଁ ମୋର ବାଳ କେବେ
କାଟିନଥିଲି। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ମୋର ମୁଣ୍ଡର ବାଳ
କାଟି ସଫା କରିଦିଏ, ତେବେ ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି
ହରାଇବି ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପରି ହୋଇଯିବି।"
18ଦଲୀଲା ଦେଖିଲା ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତ କଥା
ଜଣାଇ ଦେଲେ। ତେଣୁ ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନେତୃବର୍ଗମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇ ଦେଲା। ସେ କହିଲା, "ଏହି ଥର ଆସ, କାରଣ
ଶାମ୍ଶୋନ୍ ମୋତେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ କହିଦେଇଛନ୍ତି।"
ତେଣୁ ନେତୃବର୍ଗ ଦଲୀଲା ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା
ଆଣିଲେ।
19ଦଲୀଲା ତାଙ୍କୁ ନିଜର କୋଳରେ ଶୁଆଇ ଦେଲା ଏବଂ
ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ସାତୋଟି ବେଣୀକୁ କ୍ଷିଅର କରିବା ପାଇଁ,
ଭିତରେ ଥିବା ଲୋକଟିକୁ ସେ ଡାକିଲା। ତା'ପରେ ଆଉ
ଜଣେ ଲୋକ ଡକାଇ ତା'ର ମୁଣ୍ଡରୁ ସାତବେଣୀ କଟାଇଲା।
ଏହିପରି ସେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଓ
ଶାମ୍ଶୋନ୍ର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଚାଲିଗଲା। 20ଏହାପରେ ଦଲୀଲା
ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଶାମ୍ଶୋନ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭ
ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି।" ସେ ଉଠିଲା ଏବଂ ଚିନ୍ତା କଲା, "ମୁଁ
ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବି ଓ ପୂର୍ବଥର ପରି ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଖସି
ପଳାଇବି।" କିନ୍ତୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲେ।
21ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ଅକ୍ତିଆର କଲେ।
ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଖିକୁ ଉପାଡ଼ି ଦେଲେ। ପୁଣି ତାଙ୍କୁ
ଘସାକୁ ଆଣି ପିତ୍ତଳ ବେଡ଼ିରେ ତାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲେ। ଆଉ ସେ
କାରାଗାରରେ ଚକି ପେଷିଲେ। 22କିନ୍ତୁ ଶାମ୍ଶୋନ୍ର ବାଳ
ପୁନର୍ବାର ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା।
23ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଜୟଲାଭ ଉତ୍ସବ
ପାଳନ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତା ଦାଗୋନ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ,
"ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବତା
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ଯେ କି ଆମର ଶତ୍ରୁ ଥିଲା।"
24ଯେତେବେଳେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ
ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦେବତାର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ
କଲେ।

ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭର ଶତ୍ରୁକୁ ଅକ୍ତିଆର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ।
ଏହି ଲୋକ ଆମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲା। ଏହି
ଲୋକ ଆମ୍ଭର ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା।"

25ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ
ତା'ର କୋଠରୀରୁ ଆଣ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
କୌତୁକ କରିବ।" ତେଣୁ ସେମାନେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ
ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତାହା କଲା
ଓ ସେମାନେ ତା'ର ପରିହାସ କଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ
ଦାଗୋନ୍ ମନ୍ଦିରର ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ କରାଇଲେ।
26ଜଣେ ସେବକ ଶାମ୍ଶୋନ୍ର ହାତ ଧରିଥିଲା। ଶାମ୍ଶୋନ୍
ସେବକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ତୁମେ ମନ୍ଦିରର ମଝିଖୁଣ୍ଟି
ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ମୁଁ ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ଧରିଥିବା ସ୍ତମ୍ଭକୁ
ଅନୁଭବ କରିପାରିବି, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଉଜିବି।"
27ସେହି ମନ୍ଦିର ନରନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭରପୁର ଥିଲା।
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ। ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ପ୍ରାୟ ନରନାରୀ ତିନି
ହଜାର ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଶାମ୍ଶୋନଙ୍କୁ ଉପହାସ
କରୁଥିଲେ। 28ଏହାପରେ ଶାମ୍ଶୋନ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ
ଏହା କହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, "ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ!
ମୋତେ ଭୁଲ ଯାଅ ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ, ଦୟାକରି ମୋତେ
ଆଉଥରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର। ଯାହାଫଳରେ ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ
ଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବି ଏବଂ ଏକ ମୁଷ୍ଟିଘାତରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି। ଯେଉଁମାନେ ମୋର ଦୁଇ ଆଖି ଉପାଡ଼ି
ଦେଇଛନ୍ତି।" 29ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯେଉଁ ଦୁଇସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଗୃହ
ଭରାଥିଲା, ଶାମ୍ଶୋନ୍ ତହିଁରେ ଗୋଟିକୁ ଡାହାଣ ହାତରେ ଓ
ଅନ୍ୟଟିକୁ ବାମ ହାତରେ ଧରି ତା'ଉପରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଲେ।
30ପୁଣି ଶାମ୍ଶୋନ୍ କହିଲେ, "ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ମୋର ପ୍ରାଣ ଯାଉ।" ଏହାକହି ସେ ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର
ସମସ୍ତବଳ ଖଟାଇ ପେଲିଦେଲେ। ଛାତଟି ପଡ଼ିଗଲା ଓ
ସେଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। ଏହିପରି ତାହାର ଜୀବନକାଳରେ ହତ୍ୟା କରିଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ତାହାର ମରଣ କାଳର
ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା।
31ଏହାପରେ ତା'ର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଓ ତା'ର ପିତୃଗୃହସ୍ଥ
ପରିବାର ଆସିଲେ ଓ ତା'ର ମୃତ ଶରୀରକୁ ନେଇଗଲେ।
ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର କବର ସ୍ଥାନରେ କବର
ଦେଲେ, ଯେଉଁଟାକି ସରୟାର ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲର ମଧ୍ୟ
ସ୍ଥାନରେ। ସେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଧରି ଇସ୍ରାଏଲମାନଙ୍କର
ବିଚାରକ ଥିଲେ।

ମୀଖାର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ

17 ମୀଖା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମୟ
ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲା। 2ମୀଖା ତା'ର ମା'କୁ
ଥରେ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭର ମନେ ଅଛି କି ଥରେ ତୁମର
1,100 ଖଣ୍ଡ ରୁପା ଚୋରି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ

ଶାପ ଦେଉଥିବାର ଶୁଣିଲି। ସେହି ରୂପା ମୋ ପାଖରେ ଅଛି,
ମୁଁ ଏହା ଦେଖିଲି।"
ତା'ର ମା' ତାକୁ କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ
କରନ୍ତୁ ମୋର ପୁତ୍ର।"
3ମୀଖା ସେହି 1,100 ଖଣ୍ଡ ରୂପା ତାଙ୍କର ମା'ଙ୍କୁ
ଫେରାଇ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କର ମା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ମୁଁ ସେହି ରୂପା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶେଷ
ଉପହାର ଅର୍ପଣ କରିଛି। ମୁଁ ଏହା ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ଦେବି,
ଯାହାଫଳରେ ସେ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି କରି ତାକୁ ରୂପା ଆଚ୍ଛାଦନ
କରିପାରିବ। ଏଣୁ ଏବେ ମୁଁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଦେବି।"
4କିନ୍ତୁ ମୀଖା ସେହି ରୂପାଖଣ୍ଡକୁ ତା'ର ମାକୁ ଫେରାଇ
ଦେଲା। ତା'ର ମା ଦୁଇଶହ ଖଣ୍ଡ ରୂପା ସୁନାରିକୁ ଦିଅନ୍ତେ
ସେ ଗୋଟିଏ ଢଳା ପ୍ରତିମା ବନାଇଲା ଓ ତାହା ମୀଖାର
ଗୃହରେ ରହିଲା। 5ମୀଖାର ଏକ ମନ୍ଦିର ଥିଲା ଓ ସେ ଏକ
ଏଫୋଦ ତିଆରି କଲା, ତାଙ୍କର ଅନେକଗୁଡ଼ିକ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ
ଥିଲା। ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଯାଜକ ରୂପେ
ନିଯୁକ୍ତ କଲା। 6ସେ ସମୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ରାଜା ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଭଲ ଲାଗିଲା,
ସେ ତାହା କଲା।
7ସେଠାରେ ଜଣେ ଲେବୀୟ ଯୁବକ ଯିହୁଦାର
ବୈଥଲେହମର ଥିଲା। ସେ ଯିହୁଦାର ପରିବାରବର୍ଗରେ ବାସ
କରି ଆସୁଥିଲା। 8ସେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ପାରେ,
ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ନଗରରୁ, ଅର୍ଥାତ୍
ବୈଥ୍ଲେହମ୍ ଯିହୁଦାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ଓ ସେ ଯାଉ ଯାଉ
ଇଫ୍ରୟିମ ଦେଶସ୍ଥ ଏହି ମୀଖାର ଗୃହ ସରିକ ଆସିଲା।
9ତହିଁରେ ମୀଖା ତାହାକୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ
ଆସିଲ?"
ସେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲା, "ମୁଁ ବୈଥ୍ଲେହମ୍ ଯିହୁଦାର
ଏକ ଲେବୀୟ ଲୋକ। ମୁଁ ବାସ କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ
ଖୋଜୁଛି।"
10ମୀଖା କହିଲା, "ମୋ ସଙ୍ଗେ ତୁମେ ବାସ କର।
ମୋର ପିତା ଓ ଯାଜକ ହୁଅ। ତହିଁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାର୍ଷିକ
ଦଶଖଣ୍ଡ ରୂପା, ଖାଦ୍ୟ ଓ ବସ୍ତ୍ର ଦେବି।" ମୀଖା ଯାହା
କହିଲା, ସେହି ଲେବୀୟ ତାହା କଲା।
ତହିଁରେ ସେ ଲେବୀୟ ଲୋକ ଗଲା। 11ଏହାପରେ
ସେହି ଲେବୀୟ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବା ପାଇଁ
ସମ୍ମତ ହେଲା। ଆଉ ସେ ଯୁବା ଲୋକ ତାହାର ଗୋଟିଏ
ପୁତ୍ର ପରି ହେଲା। 12ଏହାପରେ ମୀଖା ଦ୍ୱାରା ଯାଜକ
ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେହି ଯୁବା ଲୋକ ମୀଖାର
ଗୃହରେ ରହିଲା। 13ତା'ପରେ ମୀଖା କହିଲା, "ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ
ଜାଣେ ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ମଙ୍ଗଳ କରିବେ, କାରଣ
ଜଣେ ଲେବୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ମୋର ଯାଜକ ହେଲା।"

ଦାନ ଲୟିଶ ନଗରକୁ କରଗତ କଲେ

18 ସେହି ସମୟରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ରାଜା ନ
ଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର
ବସତି ନିମନ୍ତେ ଭୂଖଣ୍ଡ ଖୋଜୁଥିଲେ। କାରଣ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଭୂମି ପାଇଲେ
ନାହିଁ।
2ଏଣୁ ଦାନର ପରିବାରବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗରୁ
ପାଞ୍ଚଜଣ ବୀର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଶ ଭ୍ରମଣ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିବାକୁ ସରୟ୍ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲଠାରୁ ପଠାଇଲେ ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାଅ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଦେଶ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କର।"
ସେହି ପାଞ୍ଚଜଣ ଇଫ୍ରୟିମ-ପର୍ବତମୟସ୍ଥ ଦେଶସ୍ଥିତ ମୀଖାର
ଗୃହରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କଲେ। 3ସେମାନେ ମୀଖାର ଗୃହ
ନିକଟରେ ଥିବାବେଳେ ସେହି ଲେବୀୟ ଯୁବକର କଥା
ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନିପାରିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ
ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭକୁ ଏଠାକୁ କିଏ
ଆଣିଲା? ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ? ତୁମ୍ଭର ଏଠାରେ
କ'ଣ ଅଛି?"
4ସେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲା, ମୀଖା ମୋ ପ୍ରତି ଏହିପରି
କରିଛନ୍ତି। "ସେ ମୋତେ ବେତନ ଦେଇ ଏଠାରେ ଯାଜକ
ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି"
5ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ
ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରୁଅଛୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପଚାର
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯିବା ବାଟରେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ କି ନାହିଁ। ତାହା
ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁ।"
6ତହୁଁ ଯାଜକ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "କୁଶଳରେ ଯାଅ।
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି।"
7ଏହାପରେ ସେହି ପାଞ୍ଚଜଣ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଲୟିଶରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ସୀଦୋନୀୟମାନଙ୍କ
ଶାସନରେ ଲୋକମାନେ କିପରି ନିରାପଦରେ ରହୁଥିଲେ।
ସେହି ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ସବୁକିଛି ଯଥେଷ୍ଟ
ଥିଲା। ସେଠାରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଶାସକ ନଥିଲେ। ଆଉ
ସେମାନେ ସୀଦୋନଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କାହାରି
ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା।
8ଏହାପରେ ସେମାନେ ସରୟ୍ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲରେ ନିଜର
ଭ୍ରାତୃଗଣ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର
ଭ୍ରାତୃଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "କ'ଣ ତୁମେ ଶିକ୍ଷା କଲ?"
9ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଉଠ, ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯିବା। କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ ଦେଶ ଦେଖିଲୁ।
ଦେଖ ସେ ଦେଶ ଅତି ଉତ୍ତମ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି
ଚୁପ ରହିଛ। ସେହି ଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ଓ ସେ ଦେଶକୁ
ଅଧିକାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅଳସ କର ନାହିଁ। 10ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଗଲେ ନିର୍ଭୟରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଇବ ଓ ଦେଶ ଅତି
ବିସ୍ତୃତ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ
କରିଅଛନ୍ତି। ସେ ସ୍ଥାନରେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ କୌଣସି କଥାର ଅଭାବ
ନାହିଁ।"
11ତେଣୁ ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗରୁ 600 ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ରରେ
ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ସରୟ୍ ଓ ଇଷ୍ଟାୟୋଲ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ।
12ସେମାନେ ଲୟିଶକୁ ଯିବା ବାଟରେ ଯିହୁଦାର କିରୟତ
ଯିୟାରୀମ ନଗରରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେହି
କାରଣରୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହନୀଦାନ୍ ଦାନ

ବୋଲି ପରିଚିତ। ଯାହାକି କିରିୟତ୍ ଯିୟାରୀମର ପଶ୍ଚିମରେ
ଅଛି। 13ସେହି ସ୍ଥାନଠାରୁ 600 ଲୋକ ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମୟ
ଦେଶକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଆସି ମୀଖାର
ଘରେ ପହଁଞ୍ଚିଲେ।

14ତେଣୁ ସେହି ପାଞ୍ଚଜଣ ଯେଉଁମାନେ ଲୟିଶ ଦେଶ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେଠାରେ ଏକ ଏଫୋଦ୍ ଅଛି।
ସେଠାରେ ଗୃହ ଦେବତାଗଣ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏକ ଖୋଦିତ
ପ୍ରତିମା ଅଛି। ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଜାଣ? ତେଣୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ବିବେଚନା କର।" 15ସେମାନେ
ମୀଖାର ଗୃହ ପାଖରେ ଅଟକି ଗଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ଲେବୀୟ
ଲୋକ ଜଣକ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଲେବୀୟ
ଯୁବକକୁ ପଚାରିଲେ କିପରି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି। 16ଦାନ
ପରିବାରବର୍ଗର 600 ଲୋକ ଅସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ।
ସେମାନେ ଫାଟକ ନିକଟରେ ଛିଡା ହେଲେ। 17-18ଦେଶାନୁସନ୍ଧାନ
ନିମନ୍ତେ ଯାଇଥିବା ସେହି ପାଞ୍ଚଜଣ ଉପରକୁ ଗଲେ। ତା'ପରେ
ସେମାନେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଏଫୋଦକୁ, ଗୃହ ଦେବତାଙ୍କୁ
ଓ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାକୁ ନେଇଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଯାଜକ
ଫାଟକ ନିକଟରେ ଅସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ସେହି 600
ଲୋକ ସହିତ ଛିଡା ହୋଇଗଲେ। ଯାଜକ ଘରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଥିବା ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ
କରୁଅଛ?"

19ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚୁପ୍ ହେବା ପାଇଁ କହିଲେ।
ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ହାତ ତୁମ୍ଭର ପାଟିରେ
ଦିଅ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା
ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାଜକ ହୁଅ। ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଲୋକର
ଗୃହ ଦେବତାର ଯାଜକ ହେବା ଭଲ ନା ଇସ୍ରାଏଲର
ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଉପରେ ଯାଜକ ହେବା ଭଲ କି?"
20ଏଥିରେ ଯାଜକର ମନ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା। ତହୁଁ ସେ
ଏଫୋଦ୍ ଓ ଠାକୁରମାନ ଓ ଖୋଳା ପ୍ରତିମାମାନ ନେଇ
ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଚାଲିଗଲା।

21ଏହାପରେ ସେମାନେ ବୁଲି ପଡିଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନ
ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାଳକ, ପଶୁଗଣ
ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ
ରଖିଲେ।

22ସେମାନେ ମୀଖାର ଗୃହର ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଥିଲେ।
ଯେତେବେଳେ ମୀଖାର ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ
ଦାନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋଡାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ।
23ସେମାନେ ଦାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାଟି କଲେ।
ତା'ପରେ ଦାନର ଲୋକମାନେ ବୁଲିପଡି ମୀଖାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମ୍ଭର କ'ଣ ଖବର ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରୀତ କରିଛ?"

24ସେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, "ମୋର ହାତରେ ତିଆରି
କରିଥିବା ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଓ ମୋର ଯାଜକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନେଇ ଯାଇଛ। ମୋର ଆଉ କ'ଣ ବାକି ଅଛି? ଏବଂ
ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ପଚାରୁଛ, 'ସମସ୍ୟା କ'ଣ?'"

25ତହିଁରେ ଦାନର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭ
ସହିତ ତର୍କ ନକରିବା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିପାରେ। ଯେଉଁମାନେ କି
ଗରମ ମିଜାସର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ତୁମ୍ଭର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ପାରନ୍ତି
ଓ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି।"

26ଏହାପରେ ଦାନ ସନ୍ତାନଗଣ ନିଜ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର
ହେଲେ। ପୁଣି ମୀଖା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ
ଦେଖି ଫେରି ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରି ଗଲେ।

27ତା'ପରେ ସେମାନେ ମୀଖାର ପ୍ରତିମା ଓ ତାହାର
ଯାଜକକୁ ଛାଡି ଲୟିଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ
ଶାନ୍ତିରେ ଓ ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ
ଖଡ୍ଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ନଗରକୁ ଅଗ୍ନିରେ
ଦଗ୍ଧ କଲେ। 28ପୁଣି ତାଙ୍କର କେହି ଉଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତା ନ
ଥିଲେ। କାରଣ ତାହା ସୀଦୋନଠାରୁ ଦୂର ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର
ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି ନଥିଲା। ଲୟିଶ ବୈଥ୍ରହୋବର
ଓ ନିକଟସ୍ଥ ତଳ ଭୂମିରେ ଥିଲା। ଏହାପରେ ସେମାନେ
ନୂତନ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି ସେଠାରେ ବାସ କଲେ।
29ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଜଣେ ପୁତ୍ର ଦାନର
ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବଂଶଧର ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ନଗରର ନାମ
ଦାନ ରଖିଲେ। ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ସେହି ନଗରର ନାମ
ଲୟିଶ ଥିଲା।

30ଏଣୁ ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗ ସେହି ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା
ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଯାଜକରୂପେ
ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଗେର୍ଶୋନ ବଂଶଧର ଯୋନାଥନକୁ
ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ନିର୍ବାସିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯୋନାଥନ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର
ଯାଜକ ହୋଇ ରହିଲେ। 31ଶୀଲୋରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ
ଥିବାର ସମସ୍ତ ସମୟ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ମୀଖାର ନିର୍ମିତ ସେହି ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପନ କରି
ରଖିଲେ।

ଜଣେ ଲେବୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ତା'ର ଉପପତ୍ନୀ

19 ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର କେହି ରାଜା
ନଥିଲେ।

ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ବହୁ ଦୂରରେ ଜଣେ
ଲେବୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବାସ କରୁଥିଲେ। ଯିହୁଦାର ବୈଥ୍ଲେହମର
ତାଙ୍କର ଜଣେ ଦାସୀ ଥିଲା। 2କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣଙ୍କ ତାଙ୍କ
ସହିତ ତର୍କ କରି ତା'ର ପିତୃ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲା। ସେ
ସେଠାରେ ଚାରିମାସ ଧରି ରହିଲେ। 3ଏହାପରେ ତା'ର ସ୍ୱାମୀ
ତା ପାଖକୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଓ ତାକୁ ନମ୍ରତାରେ କହିଲେ
କାଳେ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଫେରି ଆସିବ। ସେ ତାଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ଯୋଡା ଗଧ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସ ସହିତ ସେଠି
ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେହି ଲେବୀୟ ଲୋକଟିକୁ ଦେଖି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକ ଜଣଙ୍କର ପିତା ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ
ପାଛୋଟି ନେବାପାଇଁ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। 4ସେହି
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର ପିତା ଲେବୀୟ ଲୋକଜଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ

ପାଛୋଟି ନେଲେ। ଏବଂ ସେ ଦିନ ସେଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ତେଣୁ ସେହି ଲେବୀୟ ଲୋକଜଣଙ୍କ
ସେଠାରେ ତିନିଦିନ ଧରି ରହିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଘରେ
ଖାଇପିଇ ଶୋଇ ରହିଲେ।

5ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାତରୁ ଉଠି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ। ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର ବାପା କହିଲା, "ପ୍ରଥମେ
କିଛି ଖାଅ, ଖାଇ ସାରିବାପରେ ତୁମେ ଯାଇପାର।" 6ତେଣୁ
ଲେବୀୟ ଲୋକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଏକ ସାଙ୍ଗରେ
ଖିଆପିଆ କଲେ। ଏହାପରେ ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା ତାଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଦୟାକରି ଆଜି ରାତ୍ରି ଏହିଠାରେ ରହିଯାଅ ଏବଂ
ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ କର।" ତେଣୁ ସେହି ଲୋକଦ୍ୱୟ ବସି
ଭୋଜନ କଲେ। 7ଲେବୀୟ ଲୋକ ଜଣଙ୍କ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ରହିବା
ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

8ଏହାପରେ ପଞ୍ଚମ ଦିନ ଲେବୀୟ ଲୋକଜଣଙ୍କ ଅତି
ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଉଠି ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ
ଶ୍ୱଶୁର ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, "ପ୍ରଥମେ କିଛି ଖିଆ ପିଆ
କର।" ତେଣୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଉପରଓଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇ
ପିଇ ମଉଜ କଲେ।

9ଏହାପରେ ସେହି ଲେବୀୟ ଲୋକ ଜଣଙ୍କ ତାଙ୍କର
ଉପପତ୍ନୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେବକମାନେ ଯିବାପାଇଁ ଉଠିଲେ।
କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଯୁବତୀର ପିତା କହିଲେ,
"ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ଧାର ଅଛି। ଦିନସରି ଗଲାଣି, ତେଣୁ ଆଜି
ରାତ୍ରୀକ ଏହିଠାରେ ରହିଯାଅ, ଏବଂ ତୁମେ ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ
କର। ଆସନ୍ତା କାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ରହିଯାଅ। ଆସନ୍ତାକାଲି
ପ୍ରଭାତରୁ ତୁମେ ଉଠି ତୁମ୍ଭ ବାଟରେ ତୁମେ ଚାଲିଯିବ।"

10କିନ୍ତୁ ଲେବୀୟ ଲୋକଜଣଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ରାତ୍ରି ରହିବା
ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗୁ ନଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ଏବଂ
ତା'ର ଉପପତ୍ନୀ ଓ ଗଧ ଦୁଇଟିକୁ ଧରି ଚାଲିଗଲା, ସେ
ଯିବୂଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କଲେ। 11ଦିନ ସରିଆସିବା ବେଳକୁ
ସେମାନେ ଯିବୂଷ ନିକଟରେ ଥିଲେ। ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦାସ
ତାଙ୍କର ମୁନିବକୁ କହିଲେ, "ଚାଲ ଏହିଠାରେ ରହିଯିବା
ରାତ୍ରିଟି ଏହିଠାରେ କଟାଇ ଦେବା।"

12କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ମୁନିବ ଲେବୀୟ ଲୋକଜଣଙ୍କ ତାଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ନା, ଆମେ ଏହି ବିଚିତ୍ର ନଗରରେ ରହିବା ନାହିଁ।
ସେହି ଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ନୁହଁନ୍ତି। ଆମ୍ଭେମାନେ
ଗିବିୟାକୁ ଯିବା।" 13ଲେବୀୟ ଲୋକ ଜଣଙ୍କ କହିଲେ,
"ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦୁଇ ସ୍ଥାନରୁ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ
ଯିବା, ପୁଣି ଗିବିୟା କି ରାମାରେ ରାତ୍ରି କାଟିବା।"

14ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜର ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ।
ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧିନରେ ଥିବା ଗିବିୟା ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଉଥିଲା। 15ତେଣୁ ସେମାନେ
ଗିବିୟାରେ ରାତ୍ରି କାଟିବା ପାଇଁ ବାଟ ଛାଡିଗଲେ। ସେମାନେ
ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ନଗର ଛକରେ ବସିଲେ।
କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରୀ ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
କଲା ନାହିଁ।

16ସେତେବେଳେ ଦେଖନ୍ତୁ ତ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ
ନିଜର କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସ୍ୱ କର୍ମସାରି ଫେରୁଥିଲା। ସେ ଇଫ୍ରୟିମ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ଲୋକ ଓ ଗିବିୟାରେ ପ୍ରବାସ କରୁଥିଲା।
ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଥିଲେ। 17ସେ
ଲୋକ ଅନାଇ ନଗରର ଛକରେ ସେହି ପଥିକକୁ ବସିଥିବାର
ଦେଖିଲା, ଏବଂ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଜଣଙ୍କ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛ?"

18ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦାର
ବୈଥଲେହମରୁ ଆସୁଅଛୁ ଏବଂ ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ଇଫ୍ରୟିମର
ଅଗମ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଉଅଛୁ। ଆମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଲୋକ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ବୈଥଲେହମକୁ ଯାଇଥିଲୁ। ଏବେ ମୁଁ ମୋର
ଗୃହକୁ ଯାଉଅଛି। ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଆପଣା ଗୃହକୁ
ନେବାକୁ କେହି ନାହିଁ। 19ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆମର
ଗଧପାଇଁ ନଡା ଓ ଶସ୍ୟ ଅଛି। ମୋ ପାଇଁ ମୋର ଉପପତ୍ନୀ
ପାଇଁ ଓ ମୋର ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ମୋ
ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ରୋଟୀ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ଅଛି। ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଅଭାବ ବୋଧ କରୁ ନାହୁଁ।"

20ତେଣୁ ସେହି ବୃଦ୍ଧଲୋକ ଜଣଙ୍କ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ
ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାର ଯତ୍ନ
ନେବି। ଦୟାକରି ନଗରର ଛକରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କର
ନାହିଁ।" 21ଏହାପରେ ସେ ଆପଣା ଘରକୁ ଆଣି ଗଧମାନଙ୍କୁ
ଖାଦ୍ୟ ଦେଲା। ପୁଣି ସେମାନେ ପାଦ ଧୋଇ ଭୋଜନ
କଲେ।

22ସେମାନେ ଖାଉଥିଲା ବେଳେ ଓ ଉପଭୋଗ
କରୁଥିଲାବେଳେ ସହରରୁ କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଗୃହ
ଚାରିପାଖରେ ଘେରିଗଲେ। ସେମାନେ କବାଟରେ ବାଡେଇବା
ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ ଗୃହମାଲିକ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ
ପାଟି କଲେ: "ସେହି ଲୋକକୁ ଗୃହରୁ ବାହାର କରି ଆଣ
ଯିଏ ତୁମ୍ଭର ଅତିଥି। ଆମ୍ଭେ ତା ସହିତ ରତିକ୍ରିୟା କରିବୁ।"

23ତେଣୁ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଗୃହ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ
ଏବଂ କହିଲେ, "ମୋର ବନ୍ଧୁଗଣ, ଦୟାକରି ଏମିତି ଅନିଷ୍ଟ
କର ନାହିଁ। ଏପରି ଜଘନ୍ୟ ପାପ କର ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକ
ମୋ ଗୃହରେ ଅତିଥିରୂପେ ଅଛି।" 24ଦେଖ, ଏଠାରେ ମୋର
ଝିଅ, ଯେ କି କୁମାରୀ ଅଛି। ଏବଂ ଏହିଠାରେ ତା'ର
ଉପପତ୍ନୀ ଅଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଦେଉଛି, ଯାହା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ତାହାହିଁ କର। ମାତ୍ର ଏ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି
ଏପରି ଜଘନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନାହିଁ।"

25କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟିର
ଆବେଦନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେହି ଲେବୀୟ
ଲୋକ ଜଣକ, ନିଜର ଉପପତ୍ନୀକୁ ଘରୁ ବାହାର କଲା।
ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ରାତିସାରା ତା ସହିତ ରତିକ୍ରିୟା
କଲେ ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ଦାସୀକୁ ଛାଡି ଦେଲେ। 26ତହୁଁ ରାତ୍ରି
ପାହାନ୍ତା ବେଳକୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ରହୁଥିବା ଗୃହ
ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଆଲୁଅ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡି ରହିଲା।

27ଏହାପରେ ତା'ର ପ୍ରଭୁ ଉଠି ନିଜ ବାଟରେ ଯିବାପାଇଁ
ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇଲା ଏବଂ ତା'ର ଉପପତ୍ନୀକୁ ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ
ପଡିଥିବାର ପାଇଲା। ତାହାର ଦୁଇହାତ ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ଉପରେ
ପଡିଥିଲା। 28ଦାସୀ ତାକୁ କହିଲା, "ଉଠ, ଚାଲ" ଆମ୍ଭେମାନେ

ଆମ୍ଭ ଗ୍ଭସ୍ତାରେ ଯିବା, ମାତ୍ର ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ। ତେଣୁ
ସେ ତାକୁ ଗଧ ଉପରକୁ ନେଲା ଏବଂ
ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା। **29**ଏହାପରେ ସେ ନିଜ
ଗୃହରେ ପହଁଞ୍ଚି ଗୋଟିଏ ଛୁରି ନେଇ ଆପଣା ଉପପତ୍ନୀର
ଅସ୍ଥିର ଖଞ୍ଜା ଅନୁସାରେ ବାର ଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରି
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଠାଇଲା। **30**ଏଥିରେ ଯେତେ
ଲୋକ ଖଣ୍ଡସବୁ ଦେଖିଲେ ସେମାନେ କହିଲେ,
"ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଗଣ ମିଶର ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କଲାଠାରୁ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ଜିନିଷ କେବେ କଗ୍ଭଯାଇନାହିଁ କି କେବେ
ଦେଖାଯାଇନାହିଁ। ଏହି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର, ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ
ଉପନୀତ ହୁଅ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କର।"

ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ

20 ଏଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିସ୍ପୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ
ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଗିଲୟଦଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ। **2**ଇଶ୍ରାୟେଲ
ପରିବାରବର୍ଗର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିମାନେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ରିତ
ହେଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଗଣର ସେହି ସମାଜରେ
ରହିଲେ। ଖଡ୍ଗଧାରୀ, ପଦାତିକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ଏମାନେ
ଥିଲେ 4,00,000। **3**ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନେ
ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ
ମିସ୍ପୀରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କିପରି
ହେଲା?"
4ଲେବୀୟ ଲୋକ, ଯିଏକି ହତ୍ୟା କଗ୍ଭଯାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକର ପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଘଟିଯାଇଥିଲା। ସେ କହିଲା, "ମୋର ଉପପତ୍ନୀ ଏବଂ ମୁଁ
ସେହି ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ
ଗ୍ଭତ୍ରି ଯାପନ କଲୁ। **5**କିନ୍ତୁ ସେହି ଗ୍ଭତ୍ରିରେ ଗିବୟାର
ଅଧିପତି ସେଠାକୁ ଆସିଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ରହୁଥିଲି।
ସେମାନେ ସେ ଗୃହକୁ ଘେରିଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ
ଗ୍ଭହିଁଲେ ମୋତେ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ମୋର
ଉପପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଧର୍ଷଣ କଲେ। ଏବଂ ସେ ମରିଗଲା। **6**ତେଣୁ ମୁଁ
ମୋର ଉପପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ନେଇ ଆସିଲି ଏବଂ ତାକୁ କାଟି
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦେଲି। ତା'ପରେ ମୁଁ ତା'ର ଶରୀରର
ଟୁକୁଡାଗୁଡିକ ସାଗ୍ଭ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇଦେଲି, କାରଣ
ବିନ୍ୟାମୀନର ଏହିସବୁ ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଏହିପରି
ଜଘନ୍ୟ ଅପମାନଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। **7**ବର୍ତ୍ତମାନ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଗଣ କୁହ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ମତାମତ
ଦିଅ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା।"
8ଏହାପରେ ଜଣେ ଲୋକ ପରି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକା
ସମୟରେ ଉଠି ପଡିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେହି ଗୃହକୁ ଯିବା ନାହିଁ। କେହି କାହାରି ସ୍ୱଗୃହକୁ
ଫେରିବା ନାହିଁ। **9**ଗିବୟା ପ୍ରତି ଏବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିପରି
କରିବୁ, ଗୁଳିବାଣ୍ଟି କ୍ରମେ ତା'ର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଯିବୁ। **10**ଆମ୍ଭମାନେ
100 ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କରୁ ଦଶଜଣଙ୍କୁ, 1000 ଜଣରୁ 100
ଜଣଙ୍କୁ, ଆମ୍ଭର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ
ମନୋନୀତ କଲୁ। ତେଣୁ ସୈନିକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନର ଗିଲୟଦକୁ
ଆକ୍ରମଣ କରିବେ। ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
କୁକର୍ମ ଯୋଗୁ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ।"
11ଏହିରୂପେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜଣେ ଲୋକପରି
ସେହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। **12**ଏହାପରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଗ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମୁଦାୟ ପରିବାରବର୍ଗ
ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ
କି ଦୁଷ୍ଟତା ଘଟିଛି? **13**ଗିବୟାର କୁକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମର୍ପଣ କର, ଯାହାଫଳରେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ପାରିବୁ ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲରୁ ଦୁଷ୍ଟତା
ଦୂର କରିଦେବୁ।"
ମାତ୍ର ବିନ୍ୟାମୀନ ଆପଣା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଅନୁସାରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ।
14ପୁଣି ସନ୍ତାନଗଣ ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନେ
ନଗରମାନରୁ ବାହାରି ଗିବୟାକୁ ଯାଇ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅନ୍ୟ
ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। **15**ସେହିଦିନ
ନଗରମାନଙ୍କରୁ ଆସନ୍ତା ବିନ୍ୟାମୀନ ସନ୍ତାନଗଣର 26,000
ଖଡ୍ଗଧାରୀ ଲୋକ ଗଣିତ ହେଲେ। ଏହାଛଡା ଗିବୟାନ ବାସୀ
ଲୋକମାନଙ୍କର 700 ବଛା ବଛା ଲୋକ ଗଣିତ ହେଲେ।
16ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 700 ବଛା ଲୋକ ବାଁହାତିଆ
ଥିଲେ। ଲକ୍ଷ୍ୟ ନହରାଇ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କେଶକୁ ମଧ୍ୟ
ବାଟୁଳି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କରିପାରନ୍ତି।
17ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଇଶ୍ରାୟେଲର
4,00,000 ଖଡ୍ଗଧାରୀ ଗଣତି ହେଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକ ଥିଲେ। **18**ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନେ ବୈଥେଲହମକୁ ଗଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଗ୍ଭରିଲେ,
"ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମେ କିଏ ଯିବ।"
ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଯିହୁଦା ବଂଶର ଦଳ ପ୍ରଥମେ
ଯିବ।"
19ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସକାଳୁ ଉଠିଲେ
ଓ ଗିବୟା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।"
20ତା'ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଗଲେ ଓ ଗିବୟାଠାରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। **21**ଏହାପରେ ବିନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟଗଣ ଗିବୟାର
ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ସେହିଦିନ ଯୁଦ୍ଧରେ
ବିନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲର 22,000 ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କଲେ।
22-23ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ
କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଗ୍ଭରିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ
କ'ଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆପଣା ଭାଇ ବିନ୍ୟାମୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍?"
ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯାଅ।" ଏହିପରି ଇଶ୍ରାୟେଲମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ ଏବଂ
ବିନ୍ୟାମୀନ ଲୋକମାଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯେପରି

ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦନରେ କରଥିଲେ। **24**ଯୁଦ୍ଧର ଦ୍ୱିତୀୟ
ଦନରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ବନ୍ୟାମୀନ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର
ନକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ। **25**ଦ୍ୱିତୀୟ ଦନରେ ବନ୍ୟାମୀନ
ପରବାରବର୍ଗର ସୈନ୍ୟଗଣ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରବାକୁ ଗିବୟାରୁ ବାହାର ଆସିଲେ। ଏହଥର
ବନ୍ୟାମୀନ ତାଲମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ସୈନ୍ୟଗଣ ଇଶ୍ରାୟେଲର 18,000
ସୈନ୍ୟ ହତ୍ୟା କଲେ। ଯେଉଁମାନେ କ ସେମାନଙ୍କର ତାଲମ
ପ୍ରାପ୍ତ ସୈନକ ଥିଲେ।

26ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବୈଥେଲହମକୁ
ଗଲେ। ସେହ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ବସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୁହାର
ଜଣାଇଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦନ ତମାମ କଛ ଖାଇଲେ
ନାହିଁ। ସେମାନେ ମଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହୋମବଳ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ
ବଳ ପ୍ରଦାନ କଲେ। **27**ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରଲେ, ସେହ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ନୟମ ସିନ୍ଦୁକ ବୈଥେଲଠାରେ ଥିଲା। **28**ସେଠାରେ ଜଣେ
ଯାଜକ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ପୀନହସ୍। ସେ ଇଲୟାସରର
ବଂଶଧର ଥିଲେ। ଇଲୟାସର ଥିଲା ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର।
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପଚାରଲେ, "ବନ୍ୟାମୀନ୍‌ର
ଲୋକମାନେ ଆମର ସମ୍ପର୍କୀୟ। ଆମ୍ଭର ତାଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ
କରବା ଉଚତ ନା ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରବା ଉଚତ୍?"

ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, "ଆସନ୍ତା କାଲ ଯାଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କର। ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସହାୟ ହେବ।"

29ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର କଛ ସୈନକ ଗିବୟା ନଗରର
ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲୁଚରହଲେ। **30**ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ
ତୃତୀୟ ଦନ ଗିବୟା ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରବାକୁ ଗଲେ।
ସେମାନେ ପୂର୍ବଥର ପର ଯୁଦ୍ଧ କରବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରହଲେ। **31**ବନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରବା ପାଇଁ ଗିବୟାରୁ
ବାହାର ଆସିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ପଳାୟନ
କଲେ ଓ ବନ୍ୟାମୀନ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଛରେ
ଗୋଡାଇଲେ। ଏହ ପ୍ରକାରେ ସେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ
ଗୋଡାଇ ଗୋଡାଇ ନଗରକୁ ପଛରେ ଛାଡ ଯିବାର କଲେ।

ବନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବଥର ପର ଇଶ୍ରାୟେଲର
କେତେକ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାରବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏହପର ଭାବରେ
ତିରଶଜଣ ସୈନ୍ୟ ହତ ହେଲେ। ସେମାନେ କେତେକ
ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ଷେତ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ
ସଡକରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ଗୋଟିଏ ରାସ୍ତା ଗିବୟାକୁ ପଡଥିଲା,
ଅନ୍ୟଟି ବୈଥେଲକୁ। **32**ବନ୍ୟାମୀନର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କୁହା କୁହ ହେଲେ, "ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବପର ଜିତିବୁ।"

ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦୌଡପଳାଇଲେ। କନ୍ତୁ ଏହା
ଏକ ଚାତୁରୀ ଥିଲା। ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ ବନ୍ୟାମୀନ
ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନଗରରୁ ବାହାର ରାସ୍ତାକୁ ପଳାଇ
ଆସନ୍ତୁ। **33**ତେଣୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର
ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ଦୌଡଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ
ଜାଗାରେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ। ସେହ ସ୍ଥାନର ନାମ ଥିଲା
ବାଲ୍‌ତାମର। ଇଶ୍ରାୟେଲର କେତେକ ଲୋକ ଗିବୟାର
ପଶ୍ଚିମରେ ଲୁଚ ରହଥିଲେ। ପୂର୍ବ ଗିବୟାରେ, ସେମାନେ
ଲୁଚଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ଆସିଲେ ଓ ଗିବୟାକୁ ଆକ୍ରମଣ
କଲେ। **34**10,000 ଉତ୍ତମ ତାଲମପ୍ରାପ୍ତ ସୈନକମାନେ
ଗିବୟାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା
କନ୍ତୁ ବନ୍ୟାମୀନ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅନୁଭବ କରପାରଲେ ନାହିଁ
ଯେ, ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛ।

35ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବନ୍ୟାମୀନମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେହଦନ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର 25,100 ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ତାଲମ ନେଇଥିଲେ
ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ। **36**ତେଣୁ ବନ୍ୟାମୀନ ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ
ଯେ ସେମାନେ ହାର ଯିବେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ପଛକୁ ଫେରଲେ। ସେମାନେ
ବୁଲଗଲେ କାରଣ ସେମାନେ ବନ୍ୟାମୀନମାନଙ୍କ ଉପରେ
ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣ କରବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ
ଗିବୟାରେ ଲୁଚ ରହଥିଲେ ସେହମାନେ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ
କର ଦେଲେ। **37**ସେଠାରେ ଲୁଚଥିବା ଲୋକମାନେ ଗିବୟାକୁ
ଆକ୍ରମଣ କରଦେଲେ। ସେମାନେ ନଗରର ଚାରଆଡେ
ବ୍ୟାପିଗଲେ ଏବଂ ନଗରରେ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କଲେ। **38**ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଲୁଚ
ରହଥିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।
ସେମାନେ ନଗରରୁ ବୃହତ୍ ଧୂମ ମେଘ ଉଠାଇବେ।
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ସେମାନଙ୍କର ଏହ ନଷ୍ପତ୍ତି
ହୋଇଯାଇ ଥିଲା।

39ବନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାୟ ତିରଶ ଜଣ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ତେଣୁ
ବନ୍ୟାମୀନୀୟମାନେ ନଜକୁ ନଜେ କହଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ
ଠିକ୍ ପୂର୍ବ ପର ଜୟ କରୁଛୁ।" **40**କନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଏକ ଧୂଆଁର
ବାଦଲ ସହର ଉପରେ ଉଠିଲା। ବନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନେ
ବୁଲକର ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ କ'ଣ ସବୁ ଘଟୁଛ।
ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ବୁଲ ଦେଖନ୍ତେ ନଗରରେ ନଆଁ
ଜଳୁଛ। **41**ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଦୌଡା
ବନ୍ଦ କରଦେଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରବା ପାଇଁ
ଏକତ୍ରତ ହୋଇଗଲେ। ବନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୟଭୀତ
ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ଏକ ଭୟଙ୍କର
ବପଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସୁଅଛ।

42ତେଣୁ ବନ୍ୟାମୀନୀୟ ସୈନକମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ସୈନ୍ୟଙ୍କ
ପାଖରୁ ଦୌଡ ପଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେମାନେ ମରୁଭୂମି
ଆଡକୁ ଦୌଡଲେ। କନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପର କର ମଧ
ଯୁଦ୍ଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାର ନ ଥିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ
ନଗର ବାହାରକୁ ଆବାର ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କଲେ। **43**ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ବନ୍ୟାମୀନର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ
ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘେରଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡାଇଲେ।
ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଶ୍ରାମ ଦେଲେ ନାହିଁ। ଇଶ୍ରାୟେଲର
ସୈନ୍ୟମାନେ ଗିବୟାର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ନକଟରେ ପରାସ୍ତ କଲେ।
44ଏହପର ଭାବରେ ବନ୍ୟାମୀନୀୟ ଯୋଦ୍ଧା ସୈନକ 18,000
ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

45ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ମରୁଭୂମି ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଲେ।
ସେମାନେ ରିମ୍ମୋନ ଶୈଳ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର
ସୈନ୍ୟମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ 5,000 ସୈନିକଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଉପରେ
ହତ୍ୟା କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପଳାୟନକାରୀ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗିଦୟୋନ ଗୋଡ଼ାଇ ଥିଲେ। ସେଠାରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ଆହୁରି 2,000 ବିନ୍ୟାମୀନର
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

46ସେହିଦିନ 25,000 ଲୋକ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ମରିଗଲେ। ଯେଉଁମାନେ କି ବୀରତାର ସହକାରେ
ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାଇ ଥିଲେ। 47କିନ୍ତୁ 600 ସୈନିକ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟଙ୍କର
ମରୁଭୂମିକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ। ସେମାନେ ରିମ୍ମୋନ୍
ଶୈଳ ନିକଟକୁ ପଳାଇ ସେଠାରେ ଚାରିମାସ ଧରି ରହିଲେ।
48ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନର ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ।
ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଭେଟିଲେ। ସେମାନେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ପଡ଼ିଲା
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ଧ୍ୱଂସ କଲେ। ପୁଣି ସେମାନେ ଯେଉଁ
ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ।

ବିନ୍ୟାମୀନର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ହାସଲ

21 ମିସ୍ପୀରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହିପରି ଥିଲା,
"ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେବେ ନାହିଁ।"

2ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ବୈଥେଲହମକୁ ଗଲେ ଏବଂ
ସେଠାରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବସି ରହିଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ
କରୁଣ ଭାବରେ ଜୋରରେ ରୋଦନ କଲେ। 3ସେମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ! ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ପ୍ରତି ଏପରି ବିପଦ କାହିଁକି
ପଡ଼ିଲା? ଏବଂ କାହିଁକି ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ
ଗୋଟିଏ ହଜି ଯାଉଛି।"

4ତା'ପରଦିନ ଠିକ୍ ସକାଳେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ
ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ
ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 5ଏହାପରେ
ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, "ଯେଉଁ ପରିବାରବର୍ଗଟି ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଆଡ଼େ ଫେରିଲା ନାହିଁ?" ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ
କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଶପଥ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ,
ଯେଉଁମାନେ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମିସ୍ପୀକୁ ଆସିଲେ
ନାହିଁ।

6ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଦୁଃଖ କଲେ, ବିନ୍ୟାମୀନର ଲୋକମାନେ କହିଲେ,
"ଆଜି ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପରିବାରବର୍ଗ ଉଚ୍ଛନ୍ନ
ହେଲା। 7ଆମ୍ଭେମାନେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି
ଅଛୁ ଯେ ବିନ୍ୟାମୀନର ପରିବାରବର୍ଗ କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ଦେବୁ ନାହିଁ। ଏହି ପରିବାରବର୍ଗର
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଖୋଜିବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ
କ'ଣ କରିବା?"

8ଇଶ୍ରାୟେର ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେଉଁ ପରିବାରବର୍ଗ,
"ମିସ୍ପୀର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ନାହିଁ।" ଏବଂ
ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଇଶ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାବେଶ
ଗିଲୟଦରୁ କେହି ମିଶିବାକୁ ଆସି ନଥିଲେ। 9ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ ଗଣନା କରି ଦେଖିଲେ କେଉଁମାନେ ଆସିଛନ୍ତି
ଓ କେଉଁମାନେ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ
ଯାବେଶ ଗିଲୟଦରୁ କେହି ଆସି ନାହାଁନ୍ତି। 10ତେଣୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ 12,000 ସାହସୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଯାବେଶ୍ ଗିଲୟଦକୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାବେଶ ଗିଲୟଦକୁ ପାଖକୁ ଯାଅ
ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର।
11ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଏହିପରି କରିବ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ
ଯାବେଶ ଗିଲୟାଦର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ
ଏବଂ ପୁରୁଷ ସହିତ ସହବାସ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ
ହତ୍ୟା କରିବ। ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର କୌଣସି ଯୌନ
ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିବ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ନାହିଁ।" ତେଣୁ ସେହି
ସୈନ୍ୟମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କରିଥିଲେ। 12ସେହି 12,000
ସୈନ୍ୟମାନେ ଏପରି 400 ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର
କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା। ସେହି
ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାବେଶ ଗିଲୟଦରୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଶୀଲୋ ନିକଟର ଛାଉଣୀକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ଯାହାକି
କିଣାନ ଦେଶରେ ଥିଲା।

13ଏହିପରି ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ। ରିମ୍ମୋନ୍ ଶୈଳଠାରେ
ରହୁଥିବା ବିନ୍ୟାମୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ଚୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କଲେ। 14ସେହି ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଲୋକମାନେ
ଫେରି ଆସିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ
ସେମାନେ ଜୀବିତ ରଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାବେଶ ଗିଲୟଦର
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ।
କିନ୍ତୁ ବିନ୍ୟାମୀନଜର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକ ନଥିଲେ।

15ଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନର ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ
ଅନ୍ୟ ପରିବାରବର୍ଗଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କଲେ।
16ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅଧିପତିମାନେ କହିଲେ, "ବିନ୍ୟାମୀନ
ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମରି ଯାଇଛନ୍ତି। ଏଣୁ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ବିବାହ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା?
17ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍। ତା' ନହେଲେ ଇଶ୍ରାୟେଲରୁ
ପରିବାରବର୍ଗ ଲୋପ ପାଇଯିବେ। 18କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଆମର
ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେବାନାହିଁ। ଆମ୍ଭେମାନେ
ଏହିପରି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛୁ, 'ଯେ କେହି ବିନ୍ୟାମୀନକୁ କନ୍ୟା
ଦେବ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ
ଶପଥ ନେଇଛୁ।' 19ସେମାନେ କହିଲେ, ଶୀଲୋରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉତ୍ସବ ଚାଲିଛି। ଏହି ଉତ୍ସବ ପ୍ରତି ବର୍ଷ

ସେଠାରେ ହୁଏ।” ଶୀଲୋ ବୈଥେଲର ଉତ୍ତରରେ ଥିଲା,
ବୈଥେଲଠାରୁ ଶିଖିମ ରାସ୍ତାର ପୂର୍ବପଟେ ଥିଲା ଏବଂ ଲବୋନାର
ଦକ୍ଷିଣକୁ ଥିଲା।

20ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ନେତୃବର୍ଗ ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କହିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ
ଯାଅ ଓ ଲୁଚି ରୁହ। **21**ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଶୀଲୋର
କନ୍ୟାମାନେ ଭୋଜି ମଧ୍ୟରେ ନାଚିବା ପାଇଁ ବାହାର ହୋଇ
ଆସିବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବାହାରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ
ନିଜ ପାଇଁ ଶୀଲୋ କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ ଧରି
ବିନ୍ୟାମୀନ ଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଅ। **22**ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ
ପିତା ବା ଭାଇମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ
ଆସିବେ। ଆମ୍ଭେମାନେ କହିବୁ, ‘ଦୟାକରି ବିନ୍ୟାମୀନୀୟମାନଙ୍କୁ
ଅନୁଗ୍ରହ କର। ଯଦିଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ
ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ନିରୀହ ଅଟ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେଇ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତୁମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଶପଥ ଭାଙ୍ଗିଲ ନାହିଁ।’”

23ଏଣୁ ଏହା ଅନୁସାରେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗର
ଲୋକମାନେ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ଯୁବତୀମାନେ ନାଚୁଥିଲେ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକମାନେ ଜଣେ ଜଣେ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ,
ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ବିବାହ କଲେ। ତା’ପରେ
ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ
ଲୋକମାନେ ପୁନରାୟ ସେମାନଙ୍କର ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ
ସେଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। **24**ଏହାପରେ
ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରକୁ ଏବଂ ନିଜ ଦେଶରେ ଥିବା
ସ୍ୱଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

25ସେ ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ଜଣେ
ରାଜା ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଠିକ୍ ମଣୁଥିଲେ ତାହା କରୁଥିଲେ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:
- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html